

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Narratio Eorvm Qvæ Dvaci Pro Celebranda Sanctorvm
Ignatii Et Francisci Canonizatione Gesta Svnt**

[S.l.], 1622

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64921](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64921)

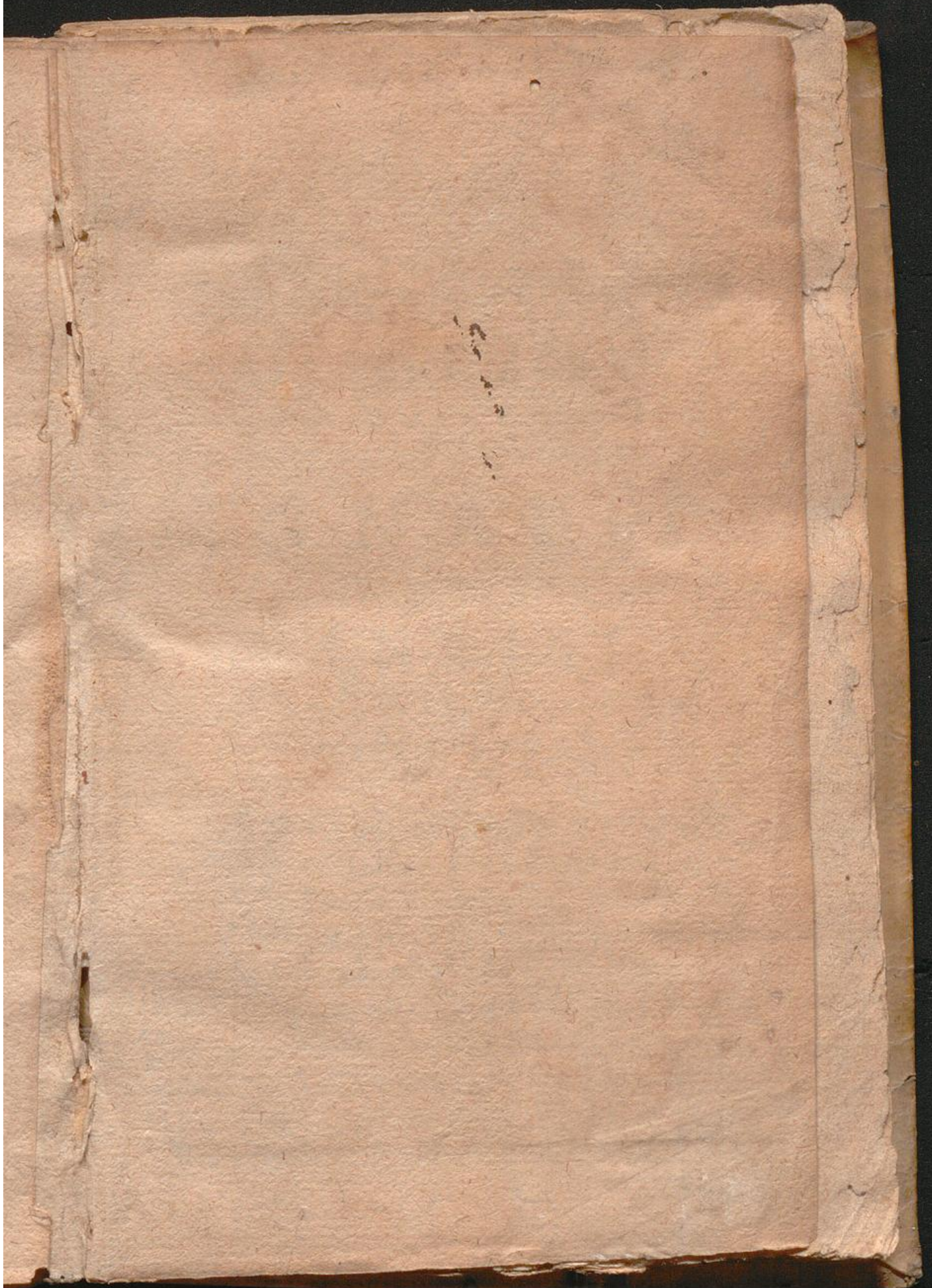
Th
5015

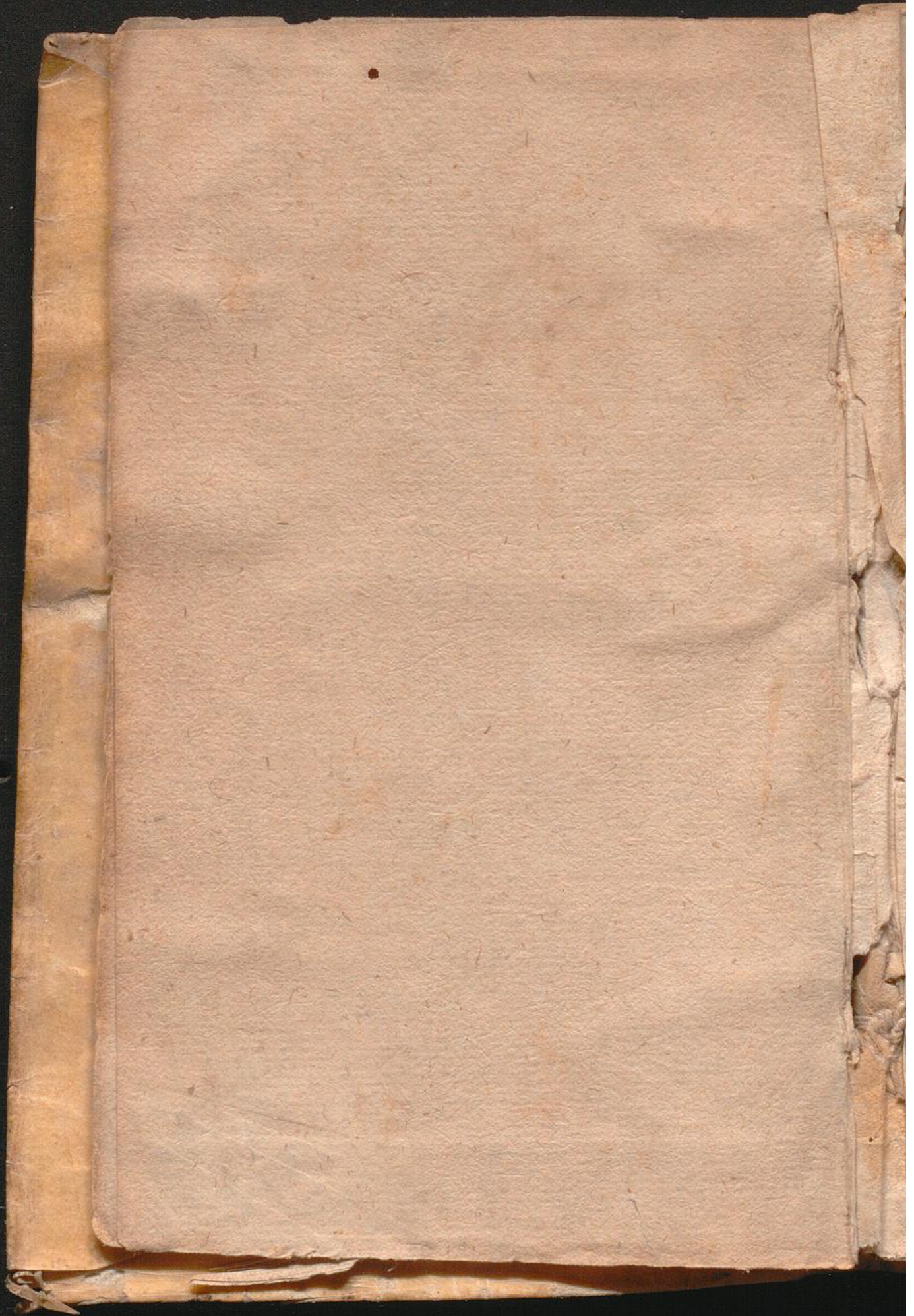
Th. 5075.

N
1
19

Coll. Soc. Jesu. Paderborna

NARRATIO EORVM
QVÆ DVACI PRO
CELEBRANDA SANCTORVM

IGNATI
ET
FRANCISCI
CANONIZATIONE
GESTA SVNT.

Hic solemnitati decretus est dies
12. Iunij, cuius diei pridie luce
Sancto Barnabę sacra initium ali-
quod est datū: viginti enim è no-
stris summo mane secundo egressi, è duobus
Canonicorum principibus templis, bonâ
eorum voluntate, quidquid erat in ijs reli-
quiarum, & Cimeliorum augustum, atque
pretiosum non sine pompâ ad ædem no-
stram detulere: Præibant è tæda virgine col-
lumi-

A

lumi-

2
QVÆ DVACI GESTA SVNT

luminantes pueri non paucis ciuium admix-
tis; subsequebantur nostri aut Lipsana ma-
nu gestantes, aut in linea veste maioribus
Lipsa nothecis feretro impositis succollâtes.
Et fuerat quidem R. P. Rectoris mens, &
publicum populi votum, eodem die post
vesperas solemnem supplicationem insti-
tuere, & è templo S. Amati vexillū (vulgò
cophanonē vocant) SS. IGNATII & FRAN-
CISCI imaginibus insignitum, quod ibidem
solēni ritu benedixisset Episcopus, per prin-
cipes vrbis plateas, vnâ cum lipsanothecis,
omnium ordinum comitante pompâ, maxi-
mo, quo poteramus apparatu deferre; sed
huic nostro publicoque voto, eorum, penes
quos concedendi potestas est, voluntas non
respondit.

A Meridie decantatis per insigni sympho-
niâ vesperis Ibernica Iuuentus duorum ce-
reorum, quos Ibernîę insignibus, & Sancto-
rum nominibus ac surgētibus flosculis hinc
illinc pictura variauerat, quorum singuli
octo pondo appendebant, & quinque mino-
rum, qui ante totidem cælites, recenter in-
diuorum numerum à summo Pontifice re-
latos, quos imago in ara principe repræsentā-
bat, arderent, suum in Sanctos & religionem
animum est testata. Sub vesperam duæ ci-
uium turmæ ferreis fistulis alijsque armis
splend-

nix
ma
ibus
ates
, &
pos
nti
algò
ANA
dem
orin
ecis
maxi
; se
enes
non

pho
ce
cto
hinc
ngul
nino
er in
e re
fenta
onem
ia ci
armis
plen

3
am-
n in
norū
pul-
læ-
tatis
ntia
axi-
pho

cto
in-
qui
um,
ulta
ibe-
per-
qui-
um-
udi-
exus:
qua-
ipe-
rna-
hinc
a re-
ilem
olem
n pe-
des

nix-
ma-
bus
res
&
ool
sti-
lgò
ANA
lem
rin-
cis
axi
se
nes
non

ho-
ce-
to
inc
gul
no
c in
re-
nta
ner
ci- in n
mis per
en-

COLL. & VICINIA IN V.M.

- A. Propylaeum Templi
- B. Porta Coll. Soc^{ti} Iesv
- C. S. Ignatio sacra
- D. siue Peristylivm hexagonum Martyrum
- E. Porticus Martyribus sacra
- F. S. Xaverio sacra
- G. Viri illustri Soc^{ti} Iesv sacra
- H. Inlvntivm
- I. Coll. Marchianensis
- K. Arcus triumph. Namurcensivm.
- N. Coll. Publici
- R. Seminarij Scotorum.
- L. Castrum pyreusticum.
- M. Fons artificiosus
- O. Parnassus
- P. Castrum pensile.
- Q. Pyramis
- S. Naues pensiles
- T. Corona ignea
- V. Rota artificiosa
- W. Ignes

SEMIN: BRUGENSE

COLL. MARCHIAN

SCHOLA RYND

PLATEA

TECHNOGRAPHIA APPRIATA

PLATEARVM CIRCA COLLEGIVM

SEMINARIJ SCOTORVM

COLL. PV.

lumina
 tis; su
 nu ges
 Lipsa
 Et fue
 public
 vesper
 tuere,
 coph
 CISCI
 solēni
 cipēs
 omniu
 mo,
 huic n
 quos
 respo
 A M
 niā ve
 reoru
 rum n
 illinc
 octo y
 rum, c
 diuor
 latos,
 bat, a
 anim
 vium

sp
 ph
 an
 fo
 ue
 ti
 tu
 ar
 m
 pr
 fe
 gr
 in
 cu
 vl
 re
 pe
 de
 ph
 ne
 A
 tu
 da
 m
 H
 ne
 in
 pe
 en
 ci-
 nis
 en-

splendidius quàm aliàs instructæ, per triumphales arcus, & eas quæ ante Templum in angulum coeunt, plateas, festo tympanorũ sonitu processere, & exoneratis sæpius pulvereo partu bombardis dedere publicæ lætitiæ argumenta. Exceperunt hos in ciuitatis turri, & omnibus vrbis Templis sonantia æra campana, & noctis illius partem maximam diei insequentis solemniore triumpho prolusere.

Antequam earum rerum, quæ per octo sequentes dies gestæ sunt, narrationem ingredior, operæ pretium est, totum eum, qui in templo & plateis visebatur, apparatus, cuique eâ demum nocte & quidem adulta vltima manus est imposita, paucis describere. Is à seminario Scotorum, vnicus & perpetuus propemodum fuit. Ac primò quidem ad Scotorũ seminarium stabat triumphalis arcus duos & triginta pedes latitudine, altiudine verò quadraginta complexus: Anteriorem illius faciem sustinebant quatuor columnæ, quarum diameter sesquipedalis, altitudo cum basibus & solitis ornamentis pedum viginti. In media basi hinc Hæresis velut carcere & cancellis clausa teneretur, caput exerebat, inde verò similem in modũ Idololatria: mediam operis molem peruadebat fornicata porta, octodecim pe-

¶ QVÆ DVACI GESTA SVNT
des alta, lata duodecim, quinos profundū
Interior facies erat muri instar solidi ma-
morei, cui columnæ applicitæ viderentur
In intercolumnijs autem fornices erant ap-
picti, quibus impositæ humana formâ ma-
iores statuæ: In dextro quidem latere leo-
nem discerpebat Sampson è cuius rictu
euolabant apes, quas ramo ac tintinnabulo
prætenso, S. IGNATIVS colligebat ad nouā
aluearis coloniam: Arcui huius fornicis in-
scriptum erat: *Christo servatori*. Ex altera par-
te in simili loculamēto eadem magnitudine
Hercules hydram clava conficiebat cuius
capitibus abscissis faciem applicabat S. XA-
VERIVS, cum Epigraphæ: *ne casa repullulet*.
Fornicis hæc erat inscriptio, *Christo victori*.
Portæ mediæ imposita erat moles cuius fa-
ciem implebat David pro tribunali in ten-
torio sedens, contentionem illam militum
componens de qua 1. Reg. c. 30. & spolia ex
æquo diuidens, cum inscriptione: hinc qui-
dem à sinistris; *eunti ad prælium*: Inde vero à
dextris: & *manenti ad sarcinas*. Eminebat à
dextris super hoc pegma statua S. IGNATI
capite cerâ fuso, cui reliquum corpus erat in
vestibus nostris stellis aureis simbrijsque di-
stinctum. A sinistris vero simili omnino spe-
cie stabat XAVERIVS: medius erat terrarum
globus diametro quinque pedum, cui desu-
per

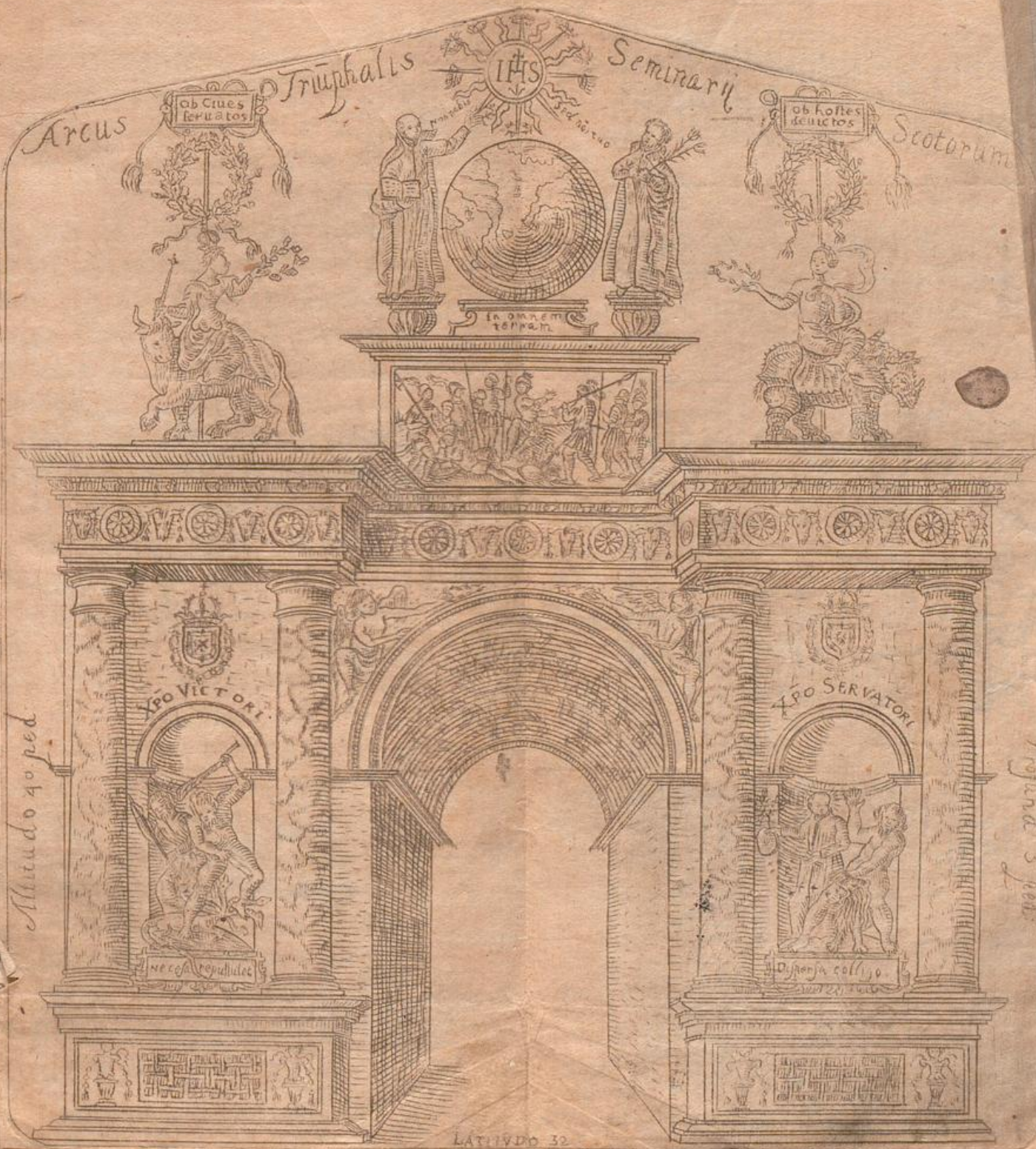

fund
ma
entu
at ap
â ma
e leo
riçt
abul
nou
is in
par
adine
cuius
XA-
Vulet
ctori
is fa-
ten-
itum
ia ex
qui-
ero à
bat à
ATII
at in
e di-
spe-
rum
esu-
per

fund
ma
entu
nt ap
â ma
e leo
ri&t
bul
nou
is in
par
din
cuiu
XA.
ulet
Tori
s fa
ten
tum
a ex
qui
ro à
at à
TII
t in
di
oe
am
su
oer

Altitudo 40 ped

Profund 5 ped

LARGITUDO 32

per
te: l
late
ved
qu
gef
run
Ta
con
fit
R
X
era
er
al
fe
P
ra
la
ve
tu
V
N
N
p
e
m
c
a

um
u-
er

pe
te
la
ve
q
ge
ru
T
co
fi
R
X
e
e
a
f
P
r
l
v
t
V
T
P
C
r
e
a

m
u-
er

PRO CANONIZ. SS. IGNAT. ET FRANC. S
per nomen IESU irradiabat addito lemma-
te: *In omnem terram*. In inferiore pegmate ex
latere S. IGNATII viscebatur Europa tauro
vecta & diademate ac sceptro insignis, quæ
quernas coronas à S. IGNATIO accipiendas
gestabat sinu, & manu prætendebat, qua-
rum vni erat inscriptum: *Ob ciues seruatos*. Sub
Tauro vero emblemata erat hortus septus, &
confitus cum epigraphæ. *Parta tueri*. Ex oppo-
sito latere S. XAVERIO adequitabat India
Rhinoceroti imposita laureas coronas eidẽ
XAVERIO præbens quarum vni adscriptum
erat: *Ob Hostes deuictos*. Rhinoceroti subiectũ
erat Emblemata, arbor Indica, quæ ramis ex
alto in terram demissis latè quaqua versum
se propagat, cum lemmate: *Noua quærere*.
Porro SS. Patres prehensas manu coronas
radijs nominis Iesu inferebant, quasi eius
laudis, qua vel Europam ab Hæresi seruasse,
vel India Idololatriam perpulisse diceren-
tur, nihil sibi decerptum, ac tributum vellẽt.
Vnde è S. IGNATII ore exhibant hæ voces.
Non nobis. Subdebat vero XAVERIVS: *sed*
Nomini tuo. Ab vtroque plateæ latere ap-
penfa erant peristromata elegantibus distin-
cta picturis, quæ Seminarij fundatores exi-
miosque benefactores referebant; quibus ac-
cedebat P. Ioannis Ogilbæi olim seminarij
alumni nunc Martyris effigies. Legebantur

6 QVÆ DVACI GESTA SVNT
etiam in parietibus emblemata: sed eminebat præ cæteris vti tabulæ magnitudine, ita operis elegantia, prima illa huius Seminarij author, & parens MARIA STVARTA Scotiæ, Galliarumque Regina, eo planè statu, vultu amictu, atq; omni reliquo apparatu spectabilis, quo theatrum quondam funestû simul & gloriosum capite truncanda cõscenderat. Stabant & in protēsis longè funibus mediâ platea naues duæ pendulæ, malis, velis, rudētib; tormētis bellicis, armis denique omnibus per bellè instructæ; Beatarum mentium vna, Infernarum altera: quæ die aliquo per octauam nauali prælio committendæ erant.

In ipso vero quadriuiio, quo Scotorum platea maiori studiosorû plateæ se commiscet, extabat ingens Pyramis, in sine duorum Bibliopolarum Bogardi & Belleri, qui suis illam expensis erexere in Sanctos & Societatem nostram benevolentia monumentum. Erat hæc septuaginta pedes alta, & quadruplici facie triginta duobus magnis Emblematis Hieroglyphicis, quid pro pietate & scientijs, quid contra Hæresim & Idololatriam Sancti nostri fortiter, & ampliter fecerint, ostentabat. In ipsa basi visebatur ex vna parte hæc inscriptio:

I E S V

AN. 7

T O

O
E

Bohe-
egerit;
alte-
s Gal-
Iulia-
erefeos
incijs à
Socijs
e Chri-
terrun-
NATII,
erijs ri-

llerus

hafi, hae

I E S V

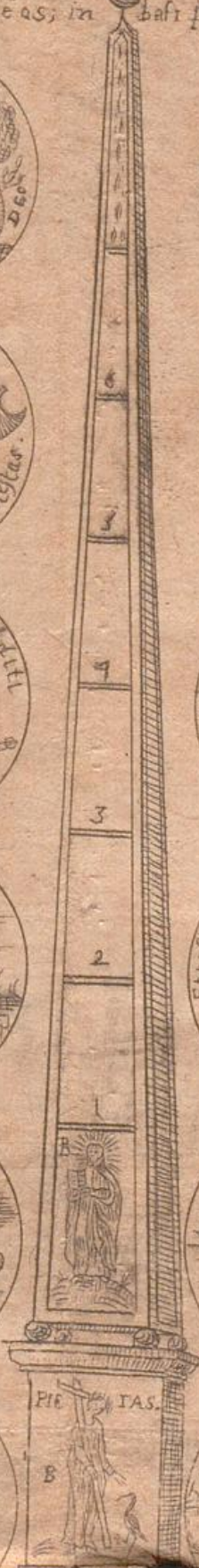
ine-
e, ita
inarij
cotie
vultu
ecta-
imul
lerat.
mediā
udē-
om-
nen-
ali-
tten-

n pla-
scet,
n Bi-
is il-
ieta-
tom.
dru-
ble-
te &
ola-
eccc-
vna

S V

BOGARDI ET AL. BELLEIRO E. CO.
 A. Omnia...
 B. Viri magnitudinis...
 C. Ignatii, Xaverii, Idolo...
 D. S. Ignatii, Xaverii, Idolo...
 E. S. Ignatii, Xaverii, Idolo...
 F. S. Ignatii, Xaverii, Idolo...
 G. S. Ignatii, Xaverii, Idolo...
 H. S. Ignatii, Xaverii, Idolo...
 I. S. Ignatii, Xaverii, Idolo...
 K. S. Ignatii, Xaverii, Idolo...
 L. S. Ignatii, Xaverii, Idolo...
 M. S. Ignatii, Xaverii, Idolo...
 N. S. Ignatii, Xaverii, Idolo...
 O. S. Ignatii, Xaverii, Idolo...
 P. S. Ignatii, Xaverii, Idolo...
 Q. S. Ignatii, Xaverii, Idolo...
 R. S. Ignatii, Xaverii, Idolo...
 S. S. Ignatii, Xaverii, Idolo...
 T. S. Ignatii, Xaverii, Idolo...
 U. S. Ignatii, Xaverii, Idolo...
 V. S. Ignatii, Xaverii, Idolo...
 W. S. Ignatii, Xaverii, Idolo...
 X. S. Ignatii, Xaverii, Idolo...
 Y. S. Ignatii, Xaverii, Idolo...
 Z. S. Ignatii, Xaverii, Idolo...

6 Q
etiam in
bat præ c
operis el
author, &
Galliaru
amictu, a
bilis, quo
& glorio
Stabant
platea na
tibus tor
nibus per
rium vna
quo per o
dæ erant.

In ipso
tea maior
extabat in
bliopolar
lam expe
tem nostr
Erat hæc
plici facie
matibus h
scientijs, q
triam San
rint, ostent
parte hæc

I

m

Pa

ro

lo

cu

m

S.

ve

sti

ce

&

te

7

PRO CANONIZ. SS. IGNAT. ET FRAN. 7

IESV CHRISTO
PONTIFICI MAXIMO
ÆTERNO EUROPE
SOSPITATORI.

Quod recenti memoria Bohe-
miam, ac Pannoniam subegerit;
Palatinum aliosque rebelles alte-
ro prælio fregerit, Hugonotos Gal-
los ad Rupellam ceciderit, Iulia-
cum hosti eripuerit: Ut hæreseos
monstrum totidem hisce Prouincijs à
S. IGNATIO & eiusdem militiæ Socijs
verbi gladio confectum ex orbe Chri-
stiano exturbet, & porrò auerrun-
cet. Ex voto ipsis Diuorum IGNATII,
& XAVERII consecrationis ferijs ri-
te suscepto.

Typographi Bogardus & Bellerus
D. D.

*In oppositâ vero Pyramidis basi, hæc
itidem legebantur.*

A 4

IESV

8 QVÆ DVACI GESTA SVNT
I E S V C H R I S T O
V I C T O R I T R I V M P H A T O R I
S E M P E R A V G V S T O,
I N D I C O, I A P O N I C O, S I N I C O, A M E R I C O.

Cuius auspicijs S. FRANCIS-
CVS XAVERIVS, alijque commili-
tones prolatis ad ortum vltra Gan-
gem ac Tigrim æterni Imperij fini-
bus, in Iaponiam ac Sinas victricia
signa intulerunt, fixerunt. Cuius du-
ctu superatis ad occasum Gadibus
per Americam nouumque orbem
toto terrarum ambitu sacra arma cir-
cumtulerunt.

Typographi Bogardus ac Bel-
lerus Deuotionis ergo LL. MM.
PP.

Solemnibus Apotheoseos ludis Diuorum
IGNATII & XAVERII.

DV o alia basis latera hinc scientiæ ef-
figies magnitudine supra humanam,
inde vero Pietatis cum suis inscriptionibus
occu-

occupabant. Supra basim in ipsis quatuor
angulis totidē globi erāt impositi diametro
sesquipedali, quibus insists Pyramis ad
eam, quam dixi magnitudinem, non sine spe-
ctantium stupore audaci opere assurgebat, in
cuius quatuor lateribus ea quæ dixi emble-
mata ad quinquaginta pedū altitudinē suis
distincta areis & inscriptionibus legebātur:
vbi vero Pyramis iam in angustum coiens
spatium istis hieroglyphicis non dederat,
ibi reliqua cuspis, flammis in altum emi-
cantibus oppleta erat.

Harum porro picturarum, & emblema-
tum hæc erat species: ac primo quidem ea
pyramidis facie, quæ in basi efformatam
præferbat Scientiam; assurgēte supra basim
proximo spatio visebatur S. IGNATIVS virili
magnitudine, librum apertum manu susti-
nens: proximè superiorem areolam, eam-
que circularem occuparant picti pueri Eu-
ropeo habitu, libris & reliquo scholastico
instructi apparatu, cum subiectâ epigraphe:
Sinite parvulos.

Inde assurgebat mons intra parem circu-
lum, cum Pegaso & fonte scaturiente: addi-
tis ad labrum fontis lilijs cum inscriptione:
Sic castior unda est. Tum Rhetoricam figura-
bat Caduceus Mercurii, superaddito IESV
nomine cui leo caput submittens adiun-
ctum

10 QVÆ DVACI GESTA SVNT
ctum habuit hoc elogium. *Fera pectora mulcet.*
Exinde spectabatur manus è nube, orbem
filo appensum demittens, Philosophiæ em-
blema, cum hoc lemmate: *Tradidit disputa-
tioni.* Proxime aggesta simul erant, quadrās
geometricus, norma, circinus, & huiusmodi
Matheseos instrumenta, cum epigraphæ: *In
mensurâ.* Denique sceptrum superiori parte
in radiatum triangulum cum nomine Ie-
houa immisum Theologiam scientiarum
principem adumbrarat cum inscriptione:
Inuisibilia Dei.

Oppositam his faciem, quam Pietati con-
secrant, proximo continenter ab illâ spatio
occuparat, lilium manu prætendens XAVE-
RIVS: ac deinde proximè supra verticem in
rotundâ areolâ imminebant rosarijs instru-
cti, alijsque ad pietatem appositis instru-
mentis Indi pueri, quibus subscriptum. *Ex ore
infantium.*

Inde volabat Ciconia alteram effætam
sustentans, pietatis in parentes symbolum,
cum hoc elogio: *Pietate meremur:*

Proximè supra hanc in sua itidem circu-
lari areâ pullos sanguine persanabat Pelica-
nus, pietatis parentum in filios imago, cum
epigraphè: *Reddimus vicissim.* Exin obseruã-
riam magistratibus debitam expresserant
sub sceptro & fascibus decussati gladij, qui-
bus

PRO CANONIZ. SS. IGNAT. ET FRAN. II

bus adscriptum hoc lemma. *Potestatibus sub-*
ditis. Mox ab istis, spectabatur fascibus &
sceptro decussatis imminens Tiara, obser-
uantia aduersus ecclesiasticam potesta-
tem emblematica descriptio, & subdebatur
hoc hemisthicium, *Patris aqua potestas,* Deni-
que fumabat igne ara pietatis in Deum
symbolum, cui addita erat inscriptio. *Solus*
Deo.

Tertia facies primo statim assurgens su-
pra globos pyramidis aspectu exhibebat
Hæresim sub Erynnis larua personatam, hæ-
rentemque in vinculis ad immane saxum,
cuius summo cacumini Pontificis Tiara im-
minebat. Proximè desuper biblia sacra fax-
dabant, vnguibusque discerpebant Harpyæ
cum inscriptione. *Nec sacrum immune.* Deinde
imperij insigne Aquila, vnguibus alterius
pedis in simia tergum infixis, altero pede
ex eiusdem animalis frustra obnitentis capi-
te coronam detrahebat cum epigraphe. *QUA*
CÆSARIS CÆSARI.

Tum in simili circulari campo serpentes
fugabat Gallia liliū, quibus addita erat
hæc inscriptio: *fugantur odore.*

Spectasses mox albam aquilam regni Po-
lonici insigne, quæ vnguibus prehensam no-
ctuanam obluctantem soli obuvertebat, duobus
hisce verbis infra scriptis. *Velis, nolis.*

Proxi-

¶ QVÆ DVACI GESTA SVNT.

Proximo deinde spatio Leo Belgarum
orthodoxæ fidei insigne, Zelandicum leo
nem vnguibus victoris implexum educeba
aquis; cum elogio: *extrahet undis.*

Denique supremo loco fulmen è cælo
missum cadebat in rupem, cum inscriptione
Franguntur dura.

Quartam denique totius Pyramidis fa
ciem illustrabant trophæa debellatæ, pro
stratæque Idololatriæ quam proinde prim
statim supra basim velut loculamento mag
nitudine humanâ spectasses exarmatam, &
reiuinctis post terga manibus alligatam cru
ci. Proximo desuper circulo picti viseban
tur vnus aquas vomentibus incumbentes
hinc Tigris, inde Crocodilus; fidei ad ortum
propagatæ hanc indicem præferentes epi
graphem. *Trans Gangem Tigrinque.*

Inde prominebant medio mari Hercules
columnæ cruce superpositâ, quibus lemma
quo ad occasum in nouum orbem illatam
cruce significabatur, additum hoc erat
Ultra.

Has supra nomen IESV radiante sole am
ctum intuebatur Sinensis imperij insigne
Draco, cum inscriptione. *Et nobis amicum
iubar.*

Desuper in cruce littori infixâ spectaban
tur hastæ decussatæ, quibus generosi Iapo
nia

niae Martyres latera transfossi ferre solent,
 ut plurimum de Tyranno triumphum: ap-
 pellebat & naus nomen IESV velis præfe-
 rens, cum elogio, *Non Ultima Thule.*

Tum in proximo spatio duæ ex S. IGNA-
 TII nomine irradiabant implexæ principes
 literæ, sub quibus in decussim compositæ
 securis & clava barbaricæ crudelitatis in-
 ter Americæ populos præcipua instrumenta
 iam oliuæ ramis innexa hanc habebant in-
 scriptionem. *Mittora didici.*

Denique Zodiaco insertum Augustissi-
 mum IESV nomen, totum orbem sparsis
 quaqua versum radijs colluminabat, lege-
 baturque infra. *Quicumque Phæbus.*

Atque hæc enucleatius & paullò fusius,
 quam ferret propositum subijcere oculis
 placuit, tum quia videbantur habere artis &
 industriæ plurimum, voluptatis non parum,
 tum ut colligeretur ex horum descriptione,
 si quæ in subsequens non ab similia tace-
 rentur, non id factum, quod minor eorum
 esset elegantia aut venustas, sed breuitati,
 & vitando tædio, id à me consulto datum.

Sex aut septem ab hac Pyramide passibus
 collegium versus pendeat è fune plateam
 intersecante castellum puluereo partu va-
 rijsque crepitaculis fartum, suis turriculis
 picturisque distinctum. Visebatur exinde si-
 mili

14 QVÆ DVACI GESTA SVNT
mili fermè spatio, alterius Bibliopolæ Mar
Wion in sūmo prope domus fastigio thea
trum pensile, quod in plateam ad tredecim
& amplius pedes quinquangulari form
excurrens, & columellis vndique loricatur
atque depictum nouem Musas subinde se
carmina admixto vario musicorum instru
mentorum genere concinentes, & Pegasus
in frondoso cacumine fontem excitantem
spectantibus exhibebat, cum inscriptione
cubitalibus litteris exarata, quæ merito He
liconem & scientias Sanctis nouis & Socie
tati Iesv, è quibus tantam lucem accepisse
sent, sacras esse oportere deprædicabat.

Parnassum hunc excipiebat contiguus ar
cus triumphalis ingenti mole mediam stu
diosorum plateam ad collegium publicum
& Medicorum scholam diuidens, & triplici
arcuatâ portâ, commeanti huc illuc populi
viam aperiens. Longus is erat vno supra
quadraginta pedes, altus viginti septem, pro
fundus octo, sodalitatis B. Virginis, quæ
Theologis, Iurisperitis, ac Medicis constat
publicum votum: spatia media, quæ inter
portas excurrebant, distinxerant senæ co
lumnæ, quas inter hinc S. Augustinus Theo
logorum, inde S. Iuo Iurisperitorum Patro
nus magnitudine humanâ depicti S. Ig
natio, qui in supremis totius arcus clathris
eadem

Ma
o the
edeci
form
catur
de su
nstru
gasu
anten
ption
o He
Socie
cepil
t:
us ar
n stu
icum
iplic
opul
supr
o, pro
qua
nstat
inter
e co
Theo
atro
. Ig
athris
adem

Mat
the
deci
form
catu
de fo
instru
gafu
inter
otion
o He
ocie
cepil
:
us at
n stu
cum
plic
pul
fupr
pro
qua
stta
inte
co
heo
atro
Ie
thris
dem

ALCVS TRIVIRPHANVS COLLEGII PVBLICI A 1622 12 Junij

IN LUMINE TVO VIDEVIMVS LVMEN

HUMINARE HIS QUI IN TENEORIS SEDONT

Aluszy Longus 40. 2. ped

PRO CANONIZ. SS. IGNAT. ET FRAN. IS
idem magnitudine prominebat, de nouis
onoribus congratulabantur: quod ipsum
in oppositâ arcus fronte S. XAVERIO pari
formâ alijs tamen inscriptionibus S. Cosmas
& Damianus Medicorum Patroni factita-
ant, sub columnis in ipsa basi ex omni fer-
re linguâ Hebraica, Chaldaica, Arabicâ,
Ethiopicâ, Abissinicâ, Indicâ, Copticâ, ad-
iectâ subtus Latinâ explicatione, inscriptio-
es variæ legebantur: Eminerat & super
principem portam hæc epigraphe: *Sodalitas*
Virginis Theologorum, Iurisconsultorum, Medi-
corum erigebat, consecrabatque. Extabant etiam
in arcus fronte, quam IGNATIVS sacram
ibi fecerat, supra minores & laterales portas
quatuor Generalium, qui primum nostrum
parentem eo in munere subsecuti sunt, effi-
gies, vt & in altera, quam XAVERIO conse-
crarant, Indi, Caspi, Iaponis, & Sinensis figu-
re, addito singulis lemmate, quod quorsum
spectarent, significabat. In supremo arcus
ambulato instrumētōrū musicorū vocūq; cō-
tētus, spectātis & cōtinuo fluxu euntis ac re-
euntis populi aures, animumque mulcebat.

Hoc arcu pertransito, antequam in alte-
ram è duabus, quæ ad templum ferunt, pla-
eis gradum quis vertat, incurrebat in oculos
alter Triumphalis arcus à Præsede collegio-
que Marchianensi in Sanctorum honorem

ere.

16 QVÆ DVACI GESTA SVNT
erectus, suâ sanè visendus elegantia: emi-
bat enim supra portam è tribus maximè
ingens columna septemdecim pedum al-
titudine, in cuius epistylïo Aquila expansis a-
hâc medio ventre exhibebat inscriptione
Aquilis velociores. In ipsâ vero columna si-
scapo Hieroglyphica visebatur vtriusq; S-
cti res gestas adumbrantia; Ipsius basis
ram prensabant hinc inde leones sub qu-
rum pedibus scriptum erat hoc elogium
Leonibus fortiores. In ipsâ vero basi lege-
tur hæc epigrâphe: *Indefessis fidei Christi-
vtroque in orbe propagatoribus, firmissimis Ecc-
siae columnis, S. IGNATIO & S. FRANCIS-
XAVERIO, Collegium Marchianense erigebat,*
dicabat.

Visebatur infra supra portæ maioris a-
depictum ovis caput ramum oliuæ præte-
dens, inde vero Leonis cû palma, additur
que hoc lemma: *Paciferis victoribus* In m-
norum portarum fronte, hinc S. Rictrud-
Marchianensium patrona, Inde S. Euseb-
eius filia variæque à lateribus Sybillarum
effigies, totam arcus faciem augustiore
fecerant.

Sed iam ad Templum flectendum est a-
terutrâ plateâ, è quibus quamcumque in-
grederis, arcum triumphalem habes in con-
spectu, hinc Insulensium ad extremum aul-

maior

f
emin
axima
um al
nfis a
tione
na fi
sq; S
afis f
b qu
ogiu
legeb
ristia
s Ecc
icis
ebat,
is a
ræte
ditur
In m
struc
nseb
laru
iore
est a
ue in
a con
a au
maio

r
em
axim
um a
nfis
tione
na
sq; S
afis
b qu
ogit
lege
risti
s Ec
ncis
ebat

is a
orat
dicu
In r
Stru
use
llar
tior

est
que
n co
n au
ma

A. Inscriptio. B. Imagines antiquae. C. Symbola rara de utroque. D. alia Symbola. Signati in sociis IESV fundat. S. x. a. in. In. utriusque gella, mortem terrae. C. Alique honores. Inscriptio.

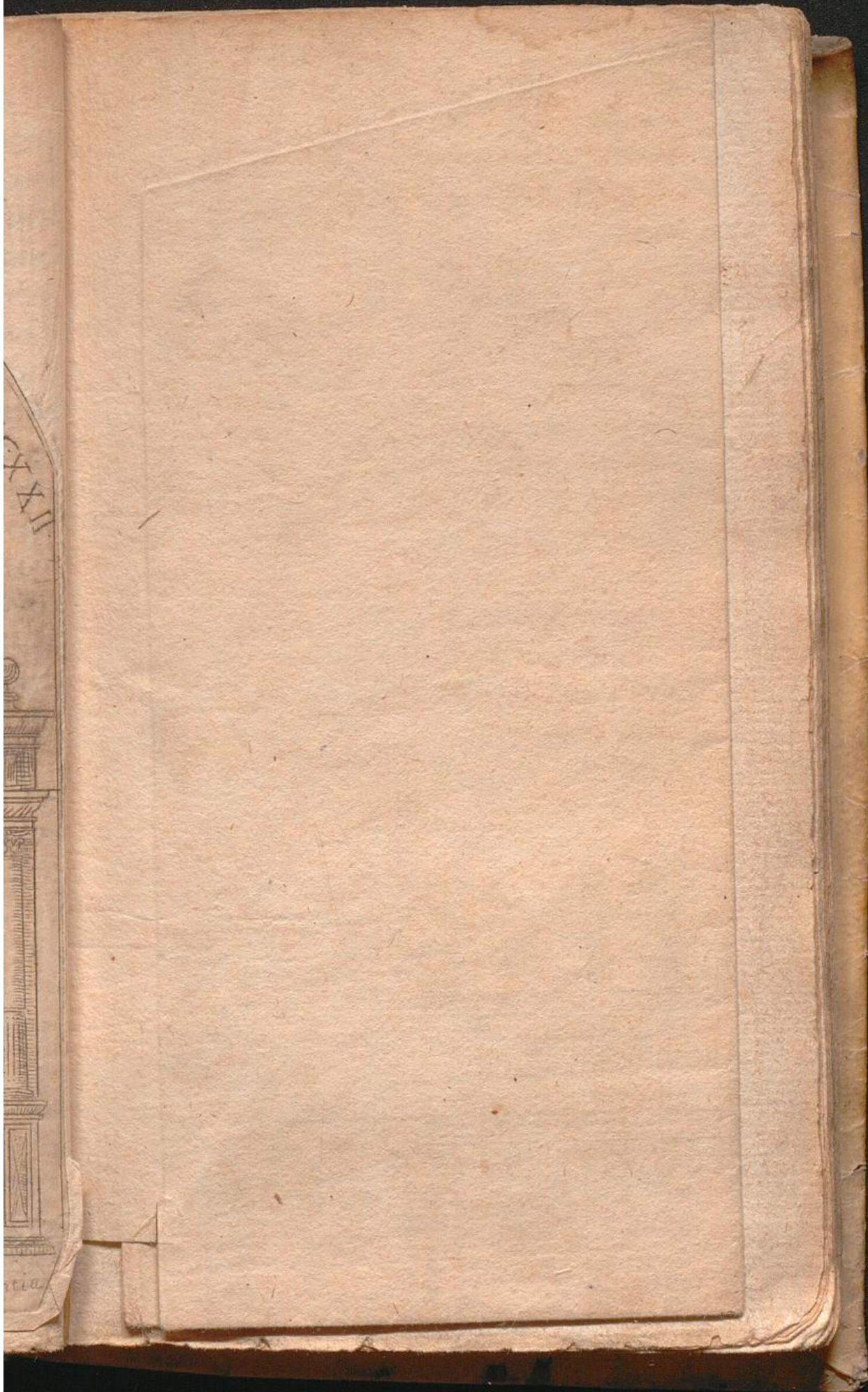

S. A. MDCXII

S. A. MDCXII
e honores figurata.

IXXII

MARCVS TRIVMPHANS
VNA CVM CASTRO

- A. Inscriptiones
- B. Epigraphæ Varijs linguis
- E. Hercules hinc Idololatricæ Canem
- F. Fama, Honor, &c.

NAMVRGENSIVM

PYREVSTICO

- C. Imagines quinque Sanctorum
- D. Idololatricæ Hæresis
- illinc Haruspex Lernam domans

Pes 1 2 3 4 5 6 7

ALTITVDO 23 ped.

LONGITVDO 30 ped.

LONGITVDO 30 ped.

p
maio
inde
rū T
lum
hunc
curre
xus d
illo
bellē
in al
aliqu
tatis
passu
ctus
omn
is alt
eā fr
IGN
ne in
loca
tion
TIO
In
tuba
lium
dran
infer
ab v
adur

PRO CANONIZ. SS. IGNAT. ET FRAN. 17
maioris Aquicinctinæ conspicuū angulum,
inde Namurcensium in eo triuio, quod duo
rū Templorū S. Iacobi & Societatis vestibulum
spectantibus aperit. Sed antequam ad
hunc Namurcensium arcum deuenias, oc-
curret tibi in plateæ medio palus terræ infi-
xus decem circiter pedum altitudine, ac in
illo fons turriculis quatuor hinc inde per
bellè instructus, totidemque fistulis aquas
in altum eiaculans, elegantis studiosorum
aliquot industriæ, & in Sanctos nostros pie-
tatis argumentum. Viginti circiter ab illo
passus assurgebat ille à Namurcensibus ere-
ctus arcus triumphalis, triplici, vt triuium ex
omni parte clauderet, ex porrectâ facie: erat
is altus viginti quatuor pedes, latus triginta:
eâ fronte, quâ Societatis ædem spectabat, S.
IGNATII imaginem 6. pedum magnitudi-
ne intra summæ coronidis columellas col-
locatam præferibat, cum hac subscrip-
tione. *Inuictissimo fidei propugnatori S. IGNA-
TIO Namurcenses. DD.*

Inde verò supra portæ maioris fornicem
tubam gemelli instabant angeli, at in latera-
lium portarum fronte hinc Hæreseos Hy-
dram clauâ perimens Hercules, inde ex
inferis Idololatriæ educens Cerberum, quid
ab utroq; Sancto, dum viuerent gestū esset,
adumbrabat. In columnarum vero basibus,

B

quæ

18 QVÆ DVAVI GESTA SVNT
quæ in qualibet arcus facie assurgebant
numero, legebantur inscriptiones linguâ
riâ. Oppositam Collegio Publico arcus
ciem occuparat XAVERIVS picturis emb
maticis, paribusque cum priori ornamen
hinc inde distinctus: tertia deniq; arcus f
quæ S. Iacobi Templum spectabat, dice
erat S. TERESIÆ, cui comites ex vtraq
parte additi SS. ISIDORVS & Nerijs, ac
ter hæc summi Pontificis insignia Gen
lita.

In trinij medio, intra ipsa arcus latera, a
surgebat ingens pegma viginti nouem p
dum altitudine, ac in ipso pegmate spect
batur castrum quadraginta circiter ambit
magnitudine vero nouem pedes compl
xum, suisque instructum mænijs & turrib
quibus hinc inde prominentia Hæresiarch
rum capita, & introsum recondita è pulu
re tormentario varia ludicra, vt sunt volat
les virgulæ, rocheta, crepitacula, cæteraqu
eiuscemodi instrumenta noctis insequent
oblectationi reseruabantur.

Ab hoc triumphali arcu visebantur a
vtroque latere ad templum vsque, & à tē
plo recto ad læuam flexu ad arcum vsqu
Insulensium longâ serie excurrentes port
cus, centum & quatuor subnixæ columni
quam ars & picturæ Dorico & Ionico oper
var

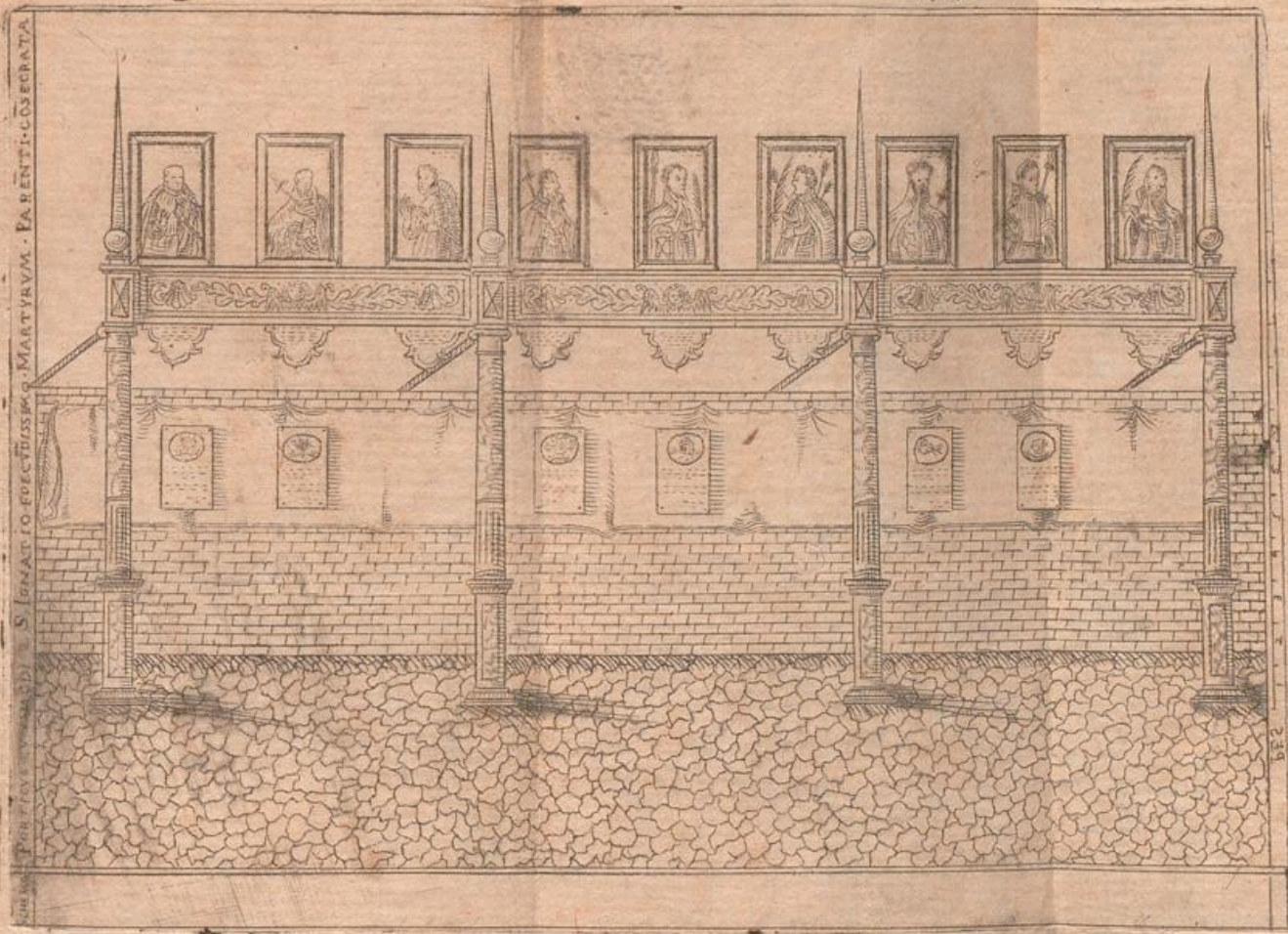

MARTYRUM. PARENTI. COSECURATA.

ant
guâ
cus
emb
men
us f
; dic
traq
s, ac
Gen

era, a
em p
spect
mbit
ompl
irrib
iarch
pulu
volat
eraq
quent

tur a
& à t
vsqu
port
amni
oper
var

ebant
nguâ
arcus
s em
amer
cus
at, die
vtra
is, ac
Ge

tera
em
spe
amb
omp
urri
fiarc
pul
vol
erac
quen

tur
& à
vlg
por
am
ope
va

2

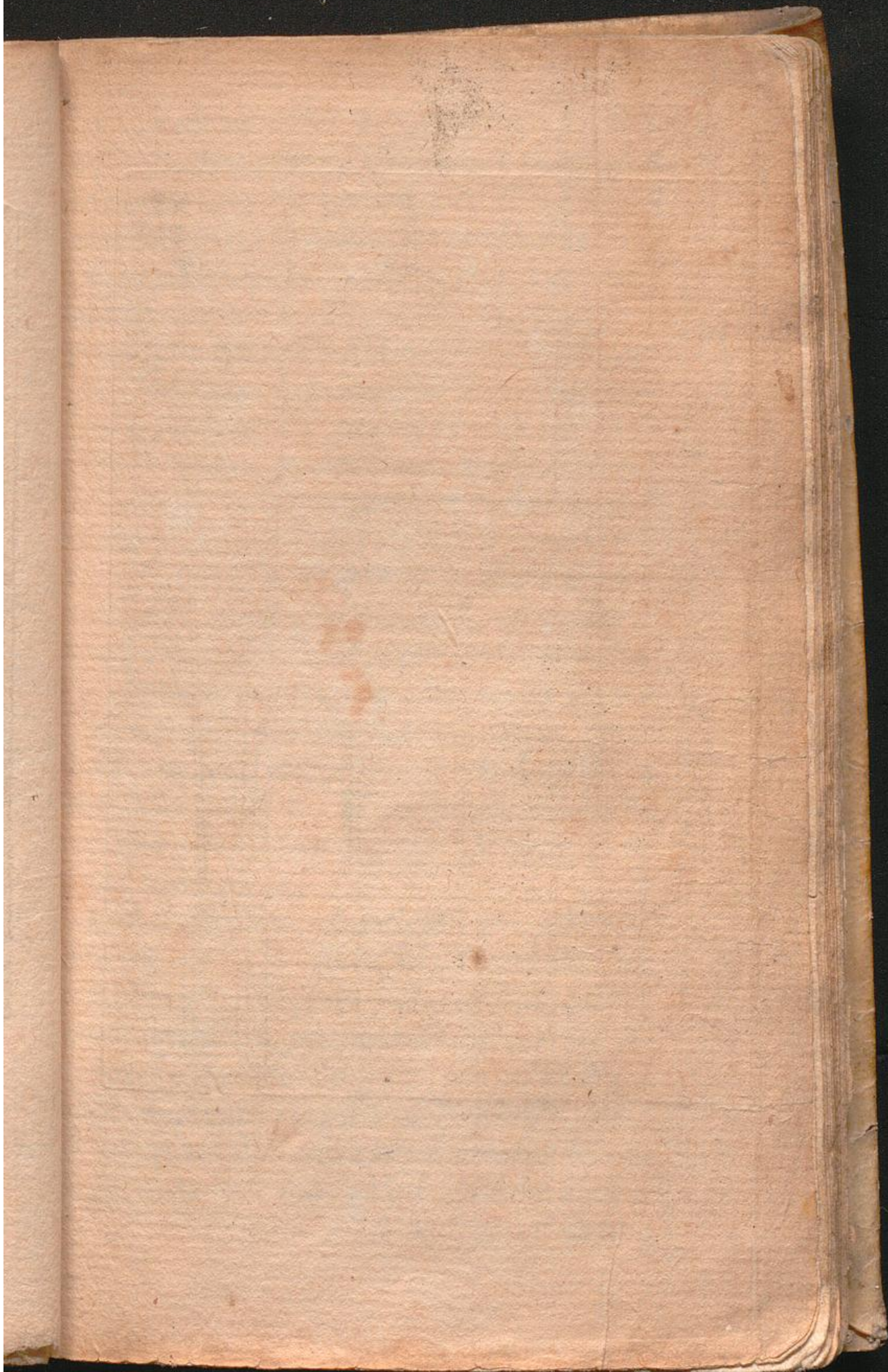
18

qu
nu
riā
ci
ma
hi
qu
era
pa
te
lit

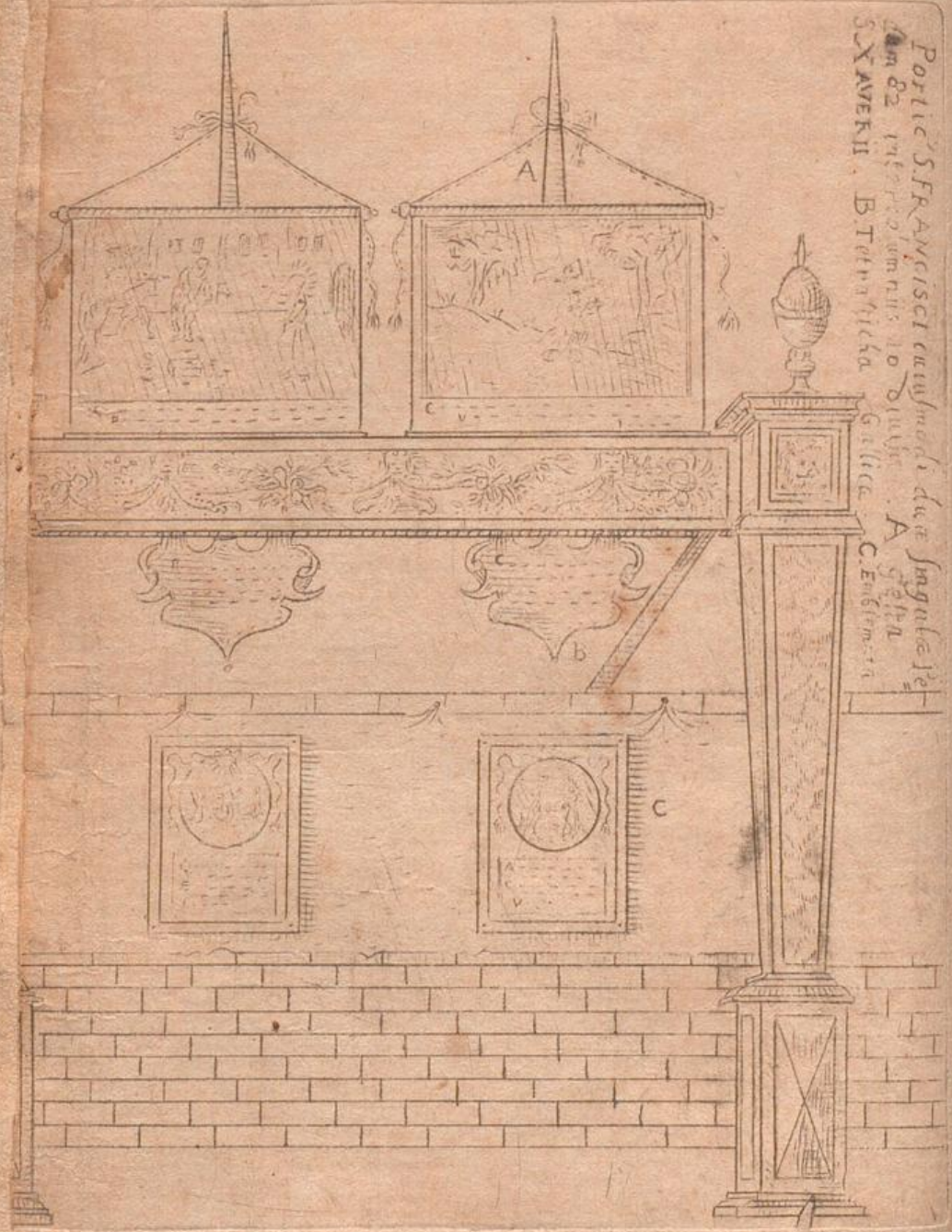
fur
du
bat
ma
xun
qui
run
re
les
eiu
obl

A
vtr
plo
Insu
cus,
qua

Porticus S. FRANCISCI cuiusmodi duo saguata h
 am & inter omnia in quibus A gēp
 S. XAVIERII. B. Tetra pīda Gallice C. Enstima

F
 val
 no
 ge
 ge
 rur
 pe
 gi
 tun
 pli
 tis
 arc
 tur
 nor
 hex
 cus
 tres
 bul
 he
 cun
 Dua
 P
 tic
 tem
 qua
 titu
 lōg
 de
 in p

PRO CANONIZ. SS. IGNAT. ET FRAN. 19
variè illustrauerunt. Columnas vero ipsas
nouem & amplius pedum altitudine assur-
gentes, & paria se disiunctas spatio interiu-
gebant affixi epistylis asseres picti, zophoro-
rum in morem, ac supra asseres ipsos per-
petuam serie spectabantur ducentæ quinqu-
aginta sex, & amplius imagines, quarum cen-
tum & septuaginta altæ tres pedes & am-
plius, latæ duos & dimidium, limbis inaura-
tis inclusæ. In priori porticus parte, qua ad
arcum Namurcensium attinebat, spectaban-
tur longo ordine Martyrum Societatis IESV
nonaginta icones, ac deinde in turri velut
hexagonâ, quæ in medio plateæ inter porti-
cus eminebat, visebantur effigies aliæ viginti
tres, vnâ cum quatuor sericis labaris, & ta-
bulâ, in qua maioribus literis legebatur
hec inscriptio: S. IGNATIO de Loyola sæ-
cundissimo Martyrum Parenti Societas IESV
Duaci L.M. Q.P.

Post turrim hexagonam ea parte, qua por-
ticus ex utroque latere sese porrigebat ad
templum, S. IGNATHI gesta & miracula in
quadraginta longioribus tabulis quarum al-
titude pedum erat duorum, paullo amplius
longitudo, depicta legebatur. A templo dein-
de ad læuam flectenti, eadem prorsus forma
in porticus hinc inde ad Insulensium arcum

20 QVÆ DVACI GESTA SVNT
excurrentis zophoris, visebantur aliæ quæ
draginta S. FRANCISCI XAVERII præc
riora facinora exhibentes imagines, ac de
ceps eadem vtrunque serie sexaginta ill
strium è Societate virorum effigies: quibus
præfixa legebatur hæc inscriptio: S. IGNATI
TIO de Loiola Illustriorum filiorum parenti Soc
tas IESV Duaci L.M.Q.P.

Illustrarunt non mediocriter harum im
ginum porticumque insignem sanè, & de
bio procul admirabilem apparatus, bis ce
tum & septuaginta septem doctrinæ sing
laris discipulorum nostrorum emblemata
sub ipsa porticu ad laterales muros in part
verficolori vtrunque appensa, quæ vti S.
IGNATII & FRANCISCI XAVERII, sing
lorumque Martyrum, Virorumque Ill
strium imaginibus, quas loco paullò em
nentiore deferebant zophori, æquâ semp
proportione ac distantia respondebant, &
varias nunc SS. IGNATII & FRANCISCI
nunc Martyrum Virorumque illustri
laudes breui carmine celebrabant. De
dit & singularem operi venustatem te
trastichum Gallicum singulis imaginibus
appensum, quod Latinè nescientibus extat
tis desuper imaginis argumentum acutè
mul, & luculenter explicabat.

Iam verò eâ parte, quâ Illustres Soci

ca

T
ia qu
præc
ac de
nta ill
quib
IEN
ti Soc

im im
e, & d
bis ce
sing
lema
a pan
vti S
sing
ne Ill
lò em
semp
nt, v
NCISC
ustriu
. De
em t
ginib
s ext
cutè

Soci
ca

T
lia qu
præc
ac de
inta ill
: quib
. IGNA
iti Soc

um im
è, & de
bis ce
e sing
lemat
n pant
vti S
sing
ue Ille
lò em
semp
ant, k
ANCISE
ulstriu
. De
tem te
ginibu
s exta
cutè

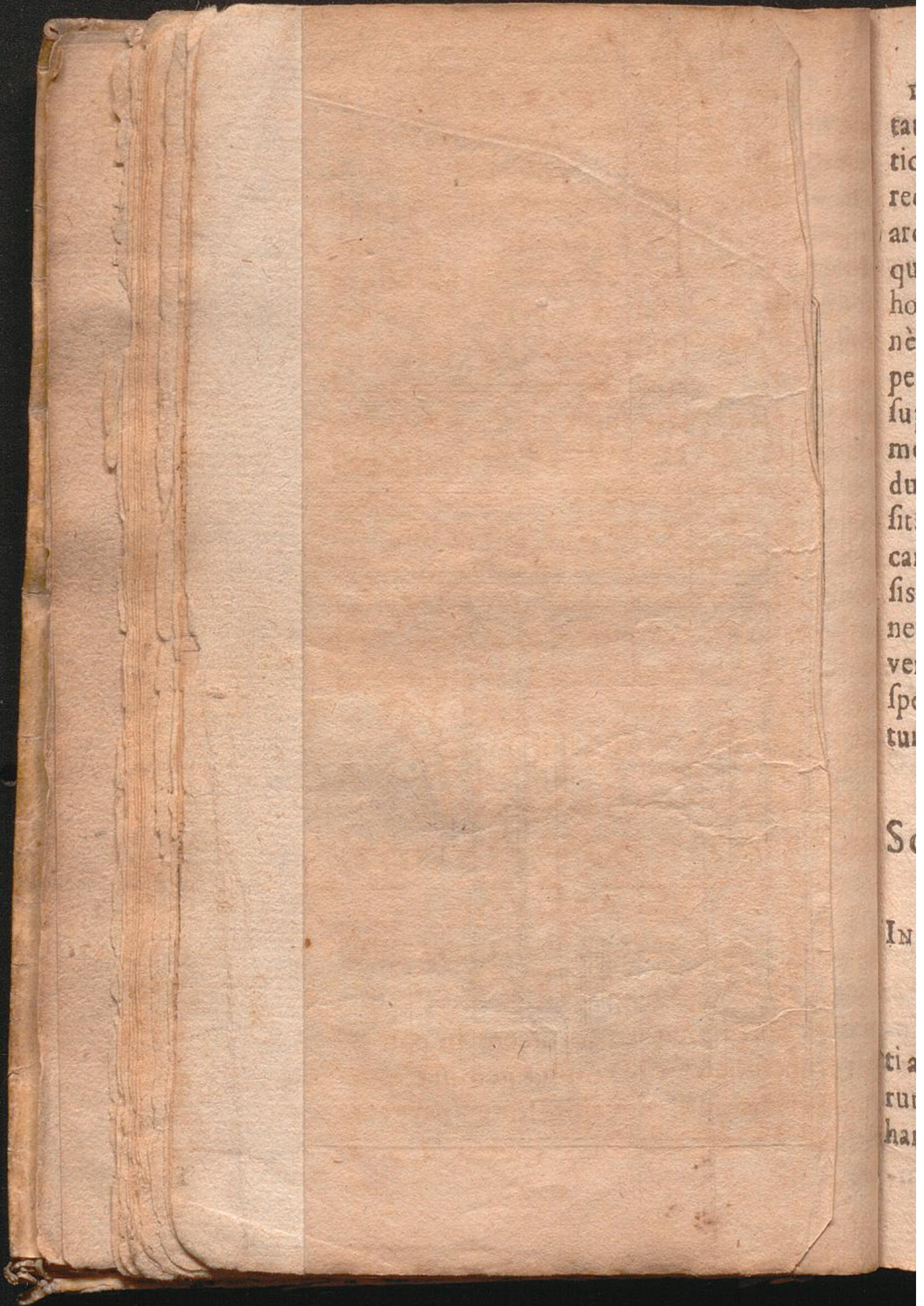
Soci
ca

P
 tati
 ticu
 red
 arc
 qua
 hon
 ne
 ped
 sup
 me
 dur
 fita
 can
 sis i
 ne:
 ver
 spe
 tur

 So

 Ins

 S
 ti ar
 rum
 han

...
ta
tic
re
ar
qu
ho
nè
pe
fu
m
du
fi
ca
fis
ne
ve
sp
tu

S

IN

ti a
ru
ha

PRO CANONIZ. SS. IGNAT. ET FRAN. 21
tatis IESV prætendebant in zophoris por-
ticus, & ad aulæ maioris Aquicinctinæ latus
recto à templo flexu excurrebant, visebatur
arcus Triumphalis à Iuuentute Insulensi,
quæ Philosophiæ dat operam, in Sãctorum
honorem erectus, formâ & magnitudine sa-
nè præcipuus: siquidem ad triginta septem
pedum altitudinem excreuerat. Eminebat in
supremâ arcus parte supra clathros & colu-
mellas hinc S. IGNATII effigies octo pe-
dum magnitudine, inde verò in arcus oppo-
sitâ fronte, S. XAVERII, vtraque incincta
cudentibus Lilijs, quod est vrbis Insulen-
sis insigne, cum hac ex vno latere inscriptio-
ne: *Florete flores & ex altero. Sicut lilium.* Eâ
verò parte, quæ Societatis IESV templum
spectabat, sub imagine S. IGNATII legeba-
tur hæc Chronographica inscriptio.

SANCTO IGNATIO,
SOCIETATIS IESV PARENTI,
HVNC ARCVM

INSVLENSES LVBENTES VOLENTESQVE,
VOVERVNT, ET EREXERVNT.

Supra portæ maioris fornicem, in paten-
ti areâ spectabantur Nymphæ geminæ, qua-
rum vna thus adolens, floresque spargens,
hanc simul præferebat epigraphem: *Memoria*

B 3

cius

eius in compositionem odoris. Alterâ verò tuba clangens ac symphonie librum apertum gestans manibus ferebat inscriptum: *Memoria eius cum laudibus.* In lateralium portarum fronte, hinc, quas à Christo mediâ emissâ nube patenti corde exceperat flammâ, eadem deinde toto terrarum orbe spargebat IGNATIVS, cum hoc lemmate. *Ignis à facie eius exarsit.* Inde verò eadem magnitudinis prehensum manu puerulum adducebat Christum. Altera arcus facies, quam FRANCISCO XAVERIO sacram fecerant, eadem intervallis distinctas ostentabat imagines, ac sub effigie XAVERII supra columnas & arcus totius loricam prominente, præferebat itidem hanc Chronographicam epigrammâ.

SANCTO FRANCISCO XAVERIO

INDIÆ ET IAPONIÆ APOSTOLO,
DEBITI HONORIS ET RELIGIONIS ERGO
VOVIT, AC EREXIT
IVVENTVS INSVLENSIS.

Duo supra principem arcus portam palatialis volitabant depicti Angeli, quorum alter ædam manu coruscans, alter verò præteriens liliam, orientem à S. XAVERIO celebritate prorsus Angelica, Euangelij face collustratum, eiusque illibatam castimoniam

adur

adumbrabant. Baiulabat humeris itidem XAVERIVS in patenti supra vnam è latera- libus portis arcâ morionem Indum, cum epigraphe: *Amor meus, pondus meum*. In alterâ mortuos complures excitabat ad vitam, ad- scriptumque erat. *Aperiam tumulos vestros*. Reliqua arcus vtrimque facies, epibata, sca- pos, epistylia, zophoros, prominentias, & proiecturas coronarum, ad amissim & anti- quitatis leges obseruatas ostentabat.

Atque nunc tandem percursis ijs quæ spe- ctabantur in plateis, ad templi ornatum ve- niendum est: cuius vestibulum quatuor sta- tuis Sãctorû scilicet IGNATII & FRANCIS- CI, ac duorû aliorum Beatorum Societatis nostræ, varijsque alijs ex omni parte orna- mentis picturisque illustratum, nouam velut speciem assumpserat. Visebatur in eius um- bilico tabula octo pedes alta geminorum è Duacenâ ciuitate fratrum, qui in Humanio- ribus literis versantur, magnâ parentis vo- luntate munus, in qua SS. IGNATIVS & FRANCISCVS magnitudine humanâ depicti, ex augustissimo Nomine IESV radios vibra- tos excipiebant. Inde vero templum ingre- dientibus admirationē simul & venerationē concitabat augusta aræ principis facies, in cuius capacissima frôte tabula 12. & amplius pedum longitudine, octo altitudine quinque

24 QVÆ DVACI GESTA SVNT
cēlitum, quos nuper Sanctis adscriptit sum-
mus Pontifex, ad exemplar Romanum viti-
li magnitudine efformatas pereleganter ima-
gines sub conopæo representabat, Ibernica
iuuentutis, vt & ipsa testabantur in-
signia, augustum anathema. Viseban-
tur & ab vtroque huius imaginis latere, in-
ter ingentes columnas sub conopæis, hinc
quidem S. IGNATII IESV nomen præfe-
rētis, inde verò S. FRANCISCI XAVERII lilia
gestantis homine procero maiores statuae,
quibus cera fusilis os & manus ad viuum
expresserat, & reliquo corpori sacerdotalis
habitus, ac prædiuites casulae plenam maie-
state formam asciuerant. Ab harum verò
statuarum basi ad cortinarum vsque episty-
lia atque coronides, per sex altiorum gra-
dum descensus, radiabant intermixtis lu-
minaribus pretiosae illae Lipsanothecae, at-
que cimelia, quae ex duobus Canonicorum
principibus templis aduecta diximus. Inde
porrò qua templum in alas geminas am-
pliori spatio vtrumque sese aperit, colloca-
tas iam inde à viginti circiter annis in co-
lumnis SS. IGNATII & XAVERII imagines,
quas piè semper Duacena ciuitas est deue-
nerata, recentes ex opere scriniario vmbellae
coloribus auroque variegatae augustiores
fecerant; conciliant illis venerationem
præ-

præterea, atque maiestatem, geminæ lampades argenteæ, forma & arte perelegantes. Ad hæc stabant erecta sub ipsis imaginibus altaria, vario statuarum vasorumque argenteorum apparatu collucentia, suisque circumsepta clathris, in quibus per totam octauam sacerdotes nostri, exterique ferè continenter fecerunt. Iam verò templi parietes ad supremam tecti contignationem elegantibus tapetijs vestiti, iam decussati perpetuo virore funes, ac pensiles quamplurimi maiores circuli viridantibus folijs coloribusque iucundè illusi, iam nouus & velut tumultuarius templi fornix ex aggestis in protensos funes temere ramis confectus, iam pendentia in templi medio, nonnullo seiuncta spatio tria ingentia candelabra, propter quæ sitam in illis à viridantibus frondibus, picturatisque hinc illinc floribus, ac pendulis bracteolis, flammulisque varietatem, ac infra dependentes è vitro multicolori lampades aspectui gratissima, iam denique quocumque te verteres, nouæ semper oculorum & venerationis illecebræ, spectatores attonitos, & pio quodam horrore percussos detinebant: ardebant in istorum candelabrorum singulis duo supra triginta luminaria, quæ si cum cæteris, quæ ad parietes templi in picturatis tignis, alijsque in locis

cis collucebant, in summam colligas, ad trecentorum fermè numerum excurres. Habebant & nonnullam venustatem inter peristylia intra cubitale & amplius spatium, excurrentes itidem cubitales literæ, ex villo purpureo stellulis candentibus interpuncto, magnis sanè laboribus, longaque operâ cōfectæ, hanc spectantibus exhibentes perquam appositam huic triumpho sententiam. *Ecce computati sunt inter filios Dei, & inter Sanctos fors illorum est.*

Accessit & ingens templo ornamentum à duodecim imaginibus, quæ octo circiter pedes altæ, & super capitella columnarum collocatæ, res præclarè à SS. IGNATIO, & FRANCISCO, dū viuerēt gestas spectantibus exhibebant. Denas ex his imaginibus donarant è Sodalitate Parthenia Philosophorum selecti iuvenes quinque, binas nimirum singuli, duas reliquas limbis inauratis elegantiores partim Luxemburgica, partim Atrebatia iuventus suis sumptibus procurarant. Spectabantur & decem aliæ minores, eiusdem Sodalitatis Parthenicæ commune donarium, quæ propius ad basim columnarum appensæ deferebant ea prodigia, quæ in compluribus à Sanctis post mortem patratis miraculis, inter præcipua coruscant. Atque hæc de templi platearumque

appa-

apparatu, in quo concinnando & ad extre-
mam manum perducendo, nostrorum ad
adultam diei Dominicæ noctem desudavit
industria: quo die Reuerendissimus Acreba-
tensis, Diaconi & Subdiaconi partes im-
plentibus Eximijs D. Magistris nostris S.
Theologiæ Doctoribus ac seminariorum
Præsilibus, præsentibusque tribus Abbati-
bus, ac vniuerso Magistratu, qui ad id
curiali apparatu, præeuntibus apparitoribus
conuenerat, plurimâ denique circumfusâ
suburbanâ Nobilitate, solempni ritu per-
sonante tenis choris insigni symphonia ad
aras fecit; quos deinde omnes frugale epu-
lum domi excepit, & sub bellaria gemi-
num poëma ab adolescētibus declamatum.
Itum ab illo ad vesperras, præstantemque si
vnquam alias, Musicam: ac deinceps habita
concio, sub cuius finem comparuere semi-
narij Scotorum alumni candidam manu fa-
cem singuli prætendentes, & duos ingentes
cereos, quorum singuli octonas è cera virgi-
ne libras pendebant, ægrè perrupta multi-
tudine, ad arā principē Sæctis nostris obtule-
re. Musica tandē & Episcopi benedictio diē
cū solis occasu finiit, & nouis spectaculis, quæ
nox sibi reseruarat, initium dedit. Ecce enim
audiri continuo tympanorum sonitus, &
duæ ciuium turmæ in armis splendido appa-
ratu

28 QVÆ DVACI GESTA SVNT
ratu per arcus triumphales procedere, ac ante
templum Collegiumque repetitis sæpius
ænearum fistularum displlosionibus, festo
strepitu, plausuque replere omnia: mugire
interea in manibus circumquaq; tormenta
maiora, sonare mox in omnium templorum
turribus æra Campana, & quidem tantâ
contentione, vt in duobus Canonicorum
principibus templis, à primo noctis crepus-
culo, ad horam vsque tertiam matutinam, &
proximæ diei promicantem auroram sonan-
do perdurarint, inito velut inter templi
vtriusque campanarios certamine, quis festo
illa harmonia diutius Sanctorum triumphis
applauderet: audiri inter hæc per amica no-
ctis silentia modulatiùs resonantes è Par-
nasso pensili, & arcubus triumphalibus in-
strumentorum musicorum, vocumque con-
centus, spectari intendentibus iam se tene-
bris, in omnibus propemodum vrbs com-
pitis festi ignes, quos partim Magistratus,
partim in Societatem Sanctosque propensu
Seminariorum Præsides, partim ami-
ci suis sumptibus procurarât: & fuit qui pro-
ceram arborem ab imo resectam, & suo
peramenam virore, impactis in protuberan-
tes vndique ramos picatis dolijs, nouo spe-
ctaculo velut insolens trophæum cælitibus
erexerat. Visebatur & in Seminarij Ibernici
fasti-

fastigio grandioribus literis exaratum, & appositis continuè luminaribus emicans vtriusque Sancti nomen: & in publica civitatis turri è funalibus per decrecentes circulos ardentibus ingens velut constructa corona, quam priuatorum nonnulli concinnatis ex charta varijs illusa coloribus laterinis ac in modum tiaræ compositis æmulari voluere: nec deesse voluit hisce nocturnis spectaculis quantulamcumque suam industriam Insulana iuventus, quæ supra arcus triumphalis, quem erexerat, coronidem, dispositis gemello ordine picturatis lampadis, quas hinc IESV nomen, inde candens Liliū variauerat, Sanctorum augendis honoribus hanc non postremam operam detulit. Sed nihil æquè concitabat animos, & totius populi studia oculosque in se conuerterat, ac illud pegma, turritumque castellum, quod aliquod adolescentum sumptu, atque industria intra Namurcensium arcum ad magnam altitudinem assurrexisset diximus, quodque variæ Hæreticorum prominentes in turribus effigies Hæreseos propugnaculū esse significabant, auxerant expectationem hinc inde à castello ad nostrum templum, aliamque vicinam turrim protensi funes, adeo vt plateas omnes, quocumque eam in partem prospectus patebat, ingens & conferta

ferta

30 QVÆ DVACI GESTA SVNT
ferta populi multitudo compleret: Datum
est initium spectaculo appetente nocte,
emissusque primo è vicina turri flammeo
carru inuectus, hastam igniuomam manu
quatiens S. IGNATIVS, rotæ ipsæ curru
versatiles puluereis in orbemignibus corusc
cabant:hoc apparatu Indiges Bellator Hæ
reseos ex aduerso propugnaculo vltimum
exitium minitabatur, quod demum post va
rias virgularum ignitarum ad ingentem alti
tudinem emissiones, ac per pendulos funes
cursus, recursusque, & multiplicem in tur
rium pinnis rotarum flammearum circuar
gyrationem, atque dislosionem, varia de
nique quæ ars & industria, puluere tormen
tatio excogitarât, ludicra, quæque per tres &
amplius continenter horas spectantium
oculos tenuere, vniuersum in fumos & flamm
mas abiit.

Postero die repetita celebritas, cui solemn
symphonia sacrum decantatum, & interie
cta concio initium dedit: sub ipsam vero
concionem ad offertorium, prodijt gemella
hinc puerorum, ac deinde iuuenum manus:
ac pueri quidem Sodalitatis omnium San
ctorû nomine candentē cereû ingenti mag
nitudine, librarû quippe duodecim is erat, flo
ribus & aurea inscriptione variegatû obtu
lere. At vero Iuuenum manus, Hefdinenses

ij fuerit, geminos torques, sesquipedali magnitudine ex argento inaurato elaboratos, in quibus primæ e nominibus vtriusque Sancti inter promicantes in orbem radios implexæ literæ, ac deinceps medio intercurrente per modum nexus & vinculi corde flammeo, gemmæ simili forma alternis incrustatæ, appensis infra Hæsdiniensium insignibus præ-tium operi, & industriæ laudem pepererant: alterum S. IGNATIO, & XAVERIO, alterum pulvinaribus impositos, consecrauerunt: recitatum est etiam tum ab his, tum à pueris carmen, quod prælo datum, & tenui ac subtili serico aureum IESV nomen præferente impressum, deinceps ad instar minoris vexilli è cylindris inauratis ad Sanctorum laterales aras pependit. Appetente iam meridie, numerosa ciuium turma, quæ tractandis fistulis ferreis ignem vomentibus, iuramento in Sodalitatem coijt, militari apparatu per templi Collegijque plateas sonante tympano explicatisque vexillis processit, & multiplici displosione præcedentium dierum renouauit spectacula.

Dati sunt in scenam post meridiem Indigetes noui IGNATIUS, & XAVERIUS, quos vna consecratione in Sanctorum numerum relatos, vna etiam actione in scenam exhiberi placuit: quare hic vnus in omni re-
præ-

præsentatione scopus præfixus est, vt ambo-
 rum Sanctorum simillima ac propè gemina
 sanctitatis facinora, & illustres ex Principa-
 tibus & potestatibus tenebrarum relatæ vi-
 ctoriæ vno in theatro exhiberentur. In habi-
 tu proinde militari, vt generosissimi atque
 inuictissimi athletæ, IGNATIVS & FRANCIS-
 CVS prodire: quos hominum osiores, & in-
 fidiatores Genij sub humano habitu & ap-
 pellatione (visa est enim allegoria persona-
 rum & nominum plus varietatis allatura &
 splendoris) diuersissimis, quales in vtrius-
 que Sancti vitâ pro rerum gestarum occasio-
 ne narrantur, aggressi sunt modis. Stetit ta-
 men ope cælestium Præsidum, quos sub
 schemate mortali prodire placuit, penes in-
 digetes novos tandem victoria, qui post ar-
 duos quidem, sed fortunatos labores, quibus
 modo iuncti, modo diuersi multifariam in
 scena conflictati fuerant, ambo denique
 cælesti laurea sunt donati. Atque hoc totius
 dramatis quasi corpus fuit, quod in actus
 quinque sectum, multum habuit à carminis
 elegantia & neruo, ab actorum venustate,
 vestibus, à scenæ nouo & singulari appara-
 tu, à choris ipsis splendoris, atque maiesta-
 tis. Atque hæc duo postrema, scenæ nimi-
 rum faciem & Choros, quia multum admi-
 rabilitatis & plausus habere legentium occu-

lis subijcere placuit.

Scenæ igitur hic fuit apparatus, pedes quatuor supra triginta (Si demas laterales portas) in latum exporrecta, non vnâ altitudine; vigesimum quartum attingit vt plurimum, nisi quâ subgrundiorum projectiones atque absidum contracturæ altius vetabant efferri. Septem in prismata distributa est moles vniuersa, ternæ singulis atque adeò toti operi facies, quas è telâ recenti ac dilutis oleo coloribus perennius seruituras fieri placuit. Surgebant ex imâ theatri caueâ per basium centra erecti axes, fixi tamen, ac minimè versatiles. His per geminas terebrationes translatis ad sesquiertiam altitudinis partem præfixæ erant bullatæ vertebræ, quæ torno femina inclusæ & coarctatæ prismata æquo pondere ita suspendebant vt circumacta leuissimo impulsu arctè leniterque versarentur.

Verum, vt dixi, ternæ operi de integro facies, equidem si partium mutationes numeres, vereor vt credatur quam varias quamque multiplices admittat, cum constet rationibus mathematicis plus ducenties milies potuisse permutari: sed in tantâ copiâ spectatoribus actoribusque eâ moderatione consultum, vt reiectis asymmetris, octo dumtaxat in quibus præcipua eurythmia,

C

indu-

inducerentur. Primò igitur aduersis angulis
 theatri frontem exhibuere sulcatam: præ-
 fracta perturbataque omnia, ac leui motu
 ruinam minantia. Mox vbi tragediæ dan-
 dum initium subitò æquari eadem, & com-
 planari: vici perampli ea fuit imago, ædium
 species varia, Tusca plerisque, plinthus om-
 nibus è duro sectoq̄ue lapide, reliqua facies
 lateritia, mollioris lapidis zophoris & em-
 blematibus distincta: sub vici medium parti-
 vtrinq̄ue à lateribus interuallo visebatur
 geminæ contignationis ambulatio, ad om-
 nem aspectum tetrastylus, colūnis Doricis
 infernè, supernè Ionicis decem pedalibus,
 eâ lege compositis, vt stylobatæ & quidquid
 est crepidinum ac proiecturarū nigro mac-
 more, bases cum zophoris & epistylis
 candido, ac scapi maculoso constarent.

Sursum columellæ internodijs distinctæ,
 atque eæ etiam suis ornamentis insignes. Ad
 hæc lacunaria cedrina, sigillis atque imagini-
 bus celata, sub quibus per intercolumnia
 veniebant in aspectum tres pari magnitudine
 ac formâ domus vicum claudentes, cuius
 laterum adumbratione pedes vt minimum
 centum ac quinquaginta videbantur acce-
 dere, quo factum est vt sine noxa circum-
 uenti spectatores, non totum sesquipedem
 distantes portas, è iustæ distantiæ termino

etiam

etiam proceros homines crederent admissuras. Atq; huius quidē scenographicæ projectionis, vti & cæterarum punctū primarium ad theatri pavementum libratum est, aut certè, vt summum, pedem superextitit. Hanc scenæ faciem Flandri suo sumptu curarant.

Secunda facies nihilo priore inamænior perelegāti marmoris Genuensis septo dēsas arborum series, saltus, ac malis aureis intextas sepes complexa: parebant inter quadrangulares pilas terminorum in morem deformatas procul seposita montium cacumina, feræ multiplices, aliaque hostorum ornamenta. Verum sub theatri vmbilicum præcipuus decor, vbi eiusdem figurationis xystū ducebat ad fontem altum pedes omninò quindecim, huic gemina receptacula marmoreum alterum, alterum æris Corinthij, atque eiusdem materiæ castellum, ex quo quaquâ versum mactæ, siphunculi, leonina capita & caudis implexi delphines limpidiores aquas dispensabant. Ad operis fastigium hydraulicæ machinæ Saturnus succollabat, in qua præter æris Campani signum, ab imo virgulæ sigillum egrediens horas significabat: ponè præcellsa turris imâ parte rotunda quæ vbi fontis coronidem superabat, quadrata ad secundam contignationem arboribus consita ambulatione: ad tertiam vero

fronte intexta hexagonali pergula pēsiliū
hortorum speciem referebat.

Sequitur scenæ tertius apparatus, isque
omnium præstantissimus à Præsīde Aquī-
cinctino munus singulare. Exhibuit qua-
drati palatij aream antèrius patentem, cæ-
tera ædificijs & fornicatis porticibus cin-
ctam: columnarum anteriores Doricę res-
pondentibus ad interiorem parietem pilis,
his superstructi Corinthiarum totidem or-
dines, quos tandem interiectis mutulis ac
triglyfis excipiant columellæ coronidis in
morem per totum opus circumductæ. Extar-
bant vtrimque ad laterum cum aduersa fa-
cie commissuras quadratæ turres, quas inter
se fortius inferebat in oculos prominens
odæum columnis vndequaque suspensum,
& ad tympani fastigium accitis ex Ionico &
Corinthiaco omnis generis ornamentis pro-
ductum: quâ verò principalis radius in tabu-
lam incidebat illic porticus ad penitiora do-
mus adyta tot fornicum columinibus visa
est abscedere, vt aspectum fugiens prope-
modum coiret in punctum, ac quoniam Di-
uorum sedem explicabat ea substructio,
apothecosi reservata, & Pario ac Porphyre-
tico lapide constitit vniuersa.

Atque hæc dicta sint de scena, quæ non
spectatores modo sed & pictores ipsos quos
mag-

magno numero ad plures hebdomadas tenuit, vbi demum vltima manus de tabulâ sublata est, admiratione simul & voluptate compleuit.

Venio nunc ad choros, quorum singuli nationibus singulis attributi, opportunam æmulationem inde secum traxere, & ab æmulatione splendorem.

Primus Chorus, quem Brabanti partim Philosophicis, partim Humaniorum literarum studijs occupati dedere, maris tempestatem expressit, & sub eius imagine adubratis IGNATII persecutiones. Prodiere primum Auræ decem in veste talari candida, fronde viridi, varioque flore distincta, quæ fidium concentus musicis numeris alternantes, ad solem conuersæ serenitatem præcabantur. Cum ecce commoueri, tumultuari, stridere in Æolia venti. Erumpunt, facta sibi à suo Principe potestate, & in theatrum effusi molles procul Auras amoliuntur. Agmen ducebat Æolus, hoc apparatu. Omnibus in humeros fluens erat oblonga cæsaries, quam diadema colligebat: omnibus toga Persica lanea, acu facta, quæ villosum holericum, & arte & splendore repræsenteret: togis omnibus diuersi coloris & materiae, manicae auro & argento segmentatae: è sim-

brijs aureæ bracteolę propendentes. Æoli Regis, & trium Australium ventorum togę nigrę erant, trium Orientalium puniceę, trium Aquilonarium cęruleę, trium Occidentalium virides, varijs omnes bullis, Leonibus & adulterinis gemmis aspersę: omnibus in manu Neptunius tridens argentatus. Tempestatis hæc series fuit. Erupit è medio theatro mare in tela pictum octodecim pedes longum, tredecim latum, ovali figura, ad duos pedes cum medio supra theatrum intumuit. Tum impetu repentino è medio mari Obeliscus in altum exiit sexdecim pedes altus, figurâ quadrata, qui in apice radiatum S. IGNATII nomen præferendo, significabat eum in se adumbrari. Insidebat is scopulis marinis emblemate vario depictus. Obuersa facies Auditoribus hæc habebat. Imo margine legebatur hoc lemma: *Posui faciem meam vt petram durissimam Isaia c. 50.* Regulis deinde Societatis radiosum IESV nomen incumbibat: à dextris adstabat columba; iacebant à sinistris sandalia; quę mixtum Societatis IESV institutum ex contemplatiua & actiua vita designabant. Sub his hæc epigraphę. *Edificauit domum suã supra petrã: at supra IESV nomẽ hæc legebatur: Dominus petra mea.* In secundo deinde emblemate cor super mensam transuersum

scip-

ſceptrum gerens viſebatur: & ex eo cordis ſui dominus fuiſſe S. IGNATIVS cognofcebatur: mox in tertio ſol ſubiectum terræ globum radijs totum peruadebat: & à quatuor partibus euangelicæ tubæ quatuor perſonare videbantur. Talem S. IGNATIVM in actiua vita tum ſua, tum ſuorum fuiſſe, & eſſe cælo, terris que denotabant. Quartum denique exhibebat Dei nomen ſubiectam coronam radijs traijciens; quo Deum Sanctorum ſuorum gloriam eſſe, & mercedem ſignificabatur. Dextera facies lateralis S. IGNATII perſecutiones; ſiniſtra virtutes hieroglyphico ſchemate multiplici figurabat. In Obeliſcum illum ſuas iras venti direxerunt. Aquilones, imperio ſuo, grandinem & niuem copioſam è nubibus elicuerunt; Euri tonitrua, fulmina, fulgetras: Auſtri pluuiam, Zephyri mare ipſum variè agitarunt. Cum fruſtra eſſent hæc omnia, è profundo Æolus auxilia euocauit. Emerſit Triton ingens, qui tubâ inflatâ ſociam coëgit manum. Ad illius ſonum commodum eruperunt è fluctibus, ad medium vſque femur, alternis, cum cantu alij Trittones quinque, ſquamea veſte cataphracti, qui numeris muſicis interlocuti barbaram tragediam excitarunt, cum ventis omnibus in Obeliſcum coniuantes, & vi magna tum ſubruere vectibus, tum al-

40 QVÆ DVACI GESTA SVNT
ligatis funibus disturbare molem conniten-
tes. Dum omnibus copijs & viribus Maris,
Tritonum, ventorum, cæli fulminantis res
agitur strenuè, benignus in sublimi, & sere-
na nube Iupiter apparet. Ille, eo spiritu &
auctoritate, quo apud Virgilium ventorum,
castigat audaciam: totâ scenâ diffugere
compulsis, mare componit, cælum serenat,
leues auras postliminidò reuocat. Ad sunt illa
in priore cultu, & alternis vocum, instru-
mentorumque concentibus, inconcussam
Obelisci molem, victoriam & triumphum
de hostibus nobilem S. IGNATIO gratulan-
tur. Denique & mare subsedit, & Obeliscus
pari qua exilierat, celeritate, oculos etiam vt
falleret vnâ cū mari sub theatrum receptus.
Alia omnino secundi Chori facies. Pastoritia
hæc venatio fuit, à Gallicana iuuentute data,
quæ ad dithyramborum normam facta,
imaginem detectæ ab IGNATIO, & XAVE-
RIO alijsque primis Patribus Hæreticæ per-
fidia oculis subiecit.

Videres numerosam pastorum turmam,
tympanis, cornibus, plagis, venabulis in-
structam, & lupo qui sub ouina pelle latens
insidias gregi intenderat, extrema minitan-
tem, à vertice ad pedes vna omnibus omnia:
singulis amiculum è niuea carbaso ad genua
defluebat, quod comantes noduli aurei, ce-
rulei

rulei, purpurei numerosè cōpositis ordinibus
distinguebāt: Interuallis vero aurea fulgebāt
lilia solo strata cæruleo, vt ex ijs abundè pa-
triam genusque prodeuntium Galliam esse
intelligeres, agrestē pileolum cærulea fascia
ap̄ eo distincta circuibat, respondebant item
ornatui reliquo singula inferiora. Hoc igitur
habitu vt primum comparuere pars in
syluam (scena tum nemus fuit) penetrauere
fese, pars ad eius oram excubitores relictī
plagas obtendēre, ac dum alij feram perse-
quuntur, aucti aduentitio pastorum agmine
bucolico concentu tesqua personuerunt.
Sed ecce tibi è virgultis socij victores
erumpunt cum tympanis, reboant cornua,
pilo præfixos lupi rictus, & madentes adhuc
exuuias in solenne trophæum erigunt, fannis
consalutant, ac demum pedo omnes argen-
teo armati dictatis ab organo pastoritio mi-
ra arte numeris circum promptissima velo-
citate ludos triumphales & pedis & pedibus
componunt.

Tertium Chorum exhibuere Monten ses
Philosophiæ candidati, qui malos Indiarum
Genios ac persecutiones istis locis in S. XA-
VERIVM excitatas, actione variâ, ritu anti-
quo reposuerunt. Habitus eorum varius ex
plumis, argentea telâ, & adulterinis gemmis
ac torquibus egregie distinctus. Prodiere

pu-

42 QVÆ DVACI GESTA SVNT
primum in theatrū, seni & seni in duas diuisi
aduersas acies, extensis arcibus sibi mutuo
formidandi. Sed mutuis consilijs agnitis
coëuntes excussis in altum ardentibus sagit-
tis, in cælum coniurarunt. Hoc veluti signo
dato, manes infernos euocant, aperta que
vasto hiatu terrâ, vmbrae duæ furoris ad-
nistræ medium exerunt corpus; pugiones &
crateres exhibent. Correptis pugionibus Ge-
nij, & furore concepto, barbara crudelitate
sanguinem è vena sibi eliciunt, & in mutua
coniurationis symbolum inuicem propināt.
Cruore hausto rabie pleni, præfagâ quasi
mente, XAVERIO imprecantur ea, quæ ipse
ab hostibus fidei istic est passus, ad mortem
vsque, quibus Euangelij cursum dæmonum
ars hominum ministerio interrumpere ten-
tauit: quæ omnia varijs figuris, & actione
mutâ repræsentarunt. Imprecationibus his
barbarum successit fædus. Post mutuos
complexus apparuerunt vmbrae quæ Chori
Principi scutum Tartareū in manus dede-
runt, cæteris pro pugionibus sarissas, quas
scuto infigentes belli socialis imaginem
proposuerunt. Execrationibus firmatum
fædus. Ea sibi sunt omnes imprecati, quæ S.
XAVERII aduersarijs in India contigerunt,
& iterum hic in scenam induxerunt. Alij
absorpti terrâ: alij percussi fulmine: viuus
alij

aliquis ab ingenti Crocodilo est deuoratus, alius ignea cælo cruce emicante perterritus exanimis corruit: iugum alijs & catenæ iniectæ: quidam a sylo Christiani templi exclusus ab inimico persequente est confossus; alijs obtruncatus: omnes in globum collecti a solo XAVERIO occurrente, & oculis scintillantibus incenso vultu, acri oratione rabiem eorum castigante sunt repulsi, & in fugam acti: omnia hæc spectatoribus exhibita. Execrationes has excepit solemne sacrum & ad speciem horrendum. Infernæ vmbrae de fatiscantis terræ specu in theatrum extulerunt terrificam aram duodecim tædis nigris ardentibus coronatam: futurus victima Draco multa cum flammaram eructatione & tormentarij pulueris, quo refertus erat, strepitu aduolauit: mediaque se arâ, sacrificandum vltro stitit. Correptis singulis tædis ignem ignibus adiecerunt, quo totus in flammis, & in cineres ijt: Peracto sacro tædis ardentibus variè concursantes & bacchantes ad rabiem se vehementius iterum concitant, iterumque furiarum auxilia styge prouocant, vocatæ commodum, patentibus inferni claustris, in theatrum monstra exiliunt, propriâ & apposita veste, faciliè discernenda; Eumenides, Furor, Impietas, Fraus, Barbaries, Peccatum, Mors. Dant Genijs

manus, permiscetur, hortantur, vnâ cum illis futunt, Antimacho bene præcantur. Adfuit vero præcantibus Antimachus, ille scilicet aduersariorum XAVERII Coriphæus, cui vt animos facerent inferni copijs recedentibus, comites in scena Genij constanter permanserunt à latere nusquam abeuntes eiusque rabiem continenter acuentes.

Quartus chorus vario instrumentorum, musicorum, vocumque concentu vniuersus, constitit, in quo quatuor orbis partium Tutelares Genij, vnâ cum alijs Cælestium Geniorum Principibus atque affeclis SS. IGNATII & FRANCISCI triumpho præstanti musica prolusere.

Quintum denique chorum fecere Leodienses, & cælestis palatij Heroas representauère, varijsque ludis, plausibus, anagrammatis indictum à sacrorum supremo Principe Sanctis iam victoribus triumphum sune profecuti. Sedecim erant numero & singulis dextram gladius inargentatus pari magnitudine, sinistram armabat clypeus ex ære fulgenti, vnum eumque ingentem ex sacro SS. IGNATII & FRANCISCI nomine depictum characterem vmbone præferens. Tunnicam superinduerant omnes Romanam, & quod Principem habeant de Bauarica domo, vniuersam rhombis albis, cæruleisque
 distin-

distinctam, opere tessellato, ad eum modum
 quo Gentilitius domus illius umbo depingi
 solet: ad singulos rhomborum angulos asu-
 ra bracteolæ in quincuncem omnes: aureum
 porrò urbis suæ insigne gestabant in pecto-
 re, pileus cuique cæruleus aureis distinctus
 virgulis, reliqua denique vestis alba pariter
 & cærulea. In scenam primò prodire qua-
 drato agmine, diuersa immortalis gloriæ or-
 namenta manu præferentes, inde iubente
 triumphum fieri sacrorum supremo Princi-
 pe, interea dum inducuntur in cælum noui
 Indigetes, in duos ordines diuisi, IGNA-
 TIVM illi, isti XAVERIVM umbonibus com-
 positis subitò reddidere. Inde mutatis cly-
 peis varijs gyris & concentu musico in mul-
 tiplicia coiëre anagrammata, quæ supra cu-
 iusque sancti seiunctim nomen ars & labor
 excogitauerant: donec permixtis iam vtrim-
 que ordinibus & scutis passu Dorico Pyrrhi-
 cam variantes, facientibus modos tibijs, ex
 vtriusque nominis literis hoc reddidere ana-
 gramma. VIS VNITA ARX IESV. Dein-
 de militari gressu ad sonitum tympani festâ
 interstrepente bombardarum explosione
 hoc velut bellico lusere anagrammate. I
 STYX VI GNAVA RVES: tum passu cõposi-
 to ad buccinæ clangorem hoc subiecere ma-
 gis pacificum. VI SVAVI REGNATIS. Post

hæc

hæc denique motu Ionico numeros facien-
 tibus fidibus, reddidere istud; quod quia ad
 dramatis totius argumentum appositissimè
 faciebat, & fæliciter erat excogitatum, om-
 nium plausibus exceptum est, nempe: GA-
 VISI SVNT VEXARI: quo tandem scenæ va-
 luis affixo solis gladijs egregiè decertarunt,
 illosque in stellæ morem subito conflictu il-
 ligatos sacris SS. tholis appenderunt, ve-
 lut eius voti symbolum, quod olim in mōte
 S. IGNATIVS, fecisse legitur, vnaque signifi-
 cantes iam magnis illis Cælitibus abuisse
 bellandi tempora, & restare pacem inter
 immortales illas delicias æuo sempiterno
 perduraturā. Atque hic totius dramatis exitus
 fuit, quod vti sui expectatione vnà cū reliquo
 platearum apparatu multorum è finitimis
 vrbibus cōcitarat animos & Duacum tantā
 frequentia, quantā nunquam vllā senum
 memoria euocarit, ita deinde vbi datū fuit,
 admirationem & plausum apud omnes or-
 dines habuit, ac deinceps die Iouis vasti &
 patienti arcā repetitum, maiori multo spe-
 ctatorum frequētiā, quod eorum voces qui
 primò interfuerant, & iam secundò reuer-
 terant, pluribus iam animum & oculos acuis-
 sent, celebratum est.

Reliquis hebdomadæ diebus, itum est in
 donaria, ac postridie quidem dati dramatis

Gal-

Gallicana inuentus, eo habitu, quo pastoriam hesternam in scena dederat, duos ingētes cereos (libras quippe viginti ambo simul appenderant) Illustris domine votum non sine pompa & pastorali cantu sub concionem inter sacri solemnia detulere, addito recitamentoque versu, quod vti alias subtiliori serico impressum Sancti IGNATII tholis appensum est. Sub horam quartam pomeridiam, ab vno è nostris Theologiæ Doctoribus atque Professoribus in templo frequenti Academicorum virorum & adolescentum coronâ de S. IGNATII, laudibus est peroratum; quod postero die eadem horâ eademque celebritate ab altero Theologiæ Doctore atque Professore pro S. XAVERIO, & per dies insequētes ab alijs duobus Patribus, alternis IGNATII, XAVERIIQUE laudes persequentibus est factitatū. Vesperis ad Scotorum Seminarium luxere & lusere ignes; emissa sunt principio ac certis deinceps intervallis rocheta quamplurima, agitatae deinde in orbem flammivomæ rotæ, tum in media & conspicuâ arcus triumphalis fronte tres primas ex IGNATII nomine literas, easque cubito grandiores, erumpens ex tubis certo quodam ordine ac coagmentatione compositis flamma figuravit, quas deinde circumiens volubilis rota, accensi pulveris impetu

48 QVÆ DVACI GESTA SVNT
in orbem incitata flammeo ambitu tan-
quam aureo diademate coronabat. Denique
clangentibus tubis, & velut classicum per-
fonantibus commissæ sunt naues duæ pen-
dulis libratae funibus, quas supra descripsi-
mus, eaque quæ Beatarum mentium erat,
tormento bellico explosa, alteram, quâ dæ-
munculi vehebantur ingenti strepitu, fremitu-
que ac displensione complente omnia tan-
dem absumpsit.

Postero die Leodica iuventus scenico ap-
paratu quo prius triumphales ludos dede-
rat; nisi quod ensibus sepositis, ardentes ma-
nibus faces assumpserat, cerei è virgine ce-
râ, & duorum emblematum, quibus in can-
dido tramoserico (satinum vulgo vocant)
SS. IGNATII XAVERIIQVE præclara in Ec-
clesiam Leodiumque merita pictoris manus
effinxerat oblatione inter sacrum solemne
& concionem (quæ per Octauâ diebus sin-
gulis est habita) & recitatione carminum
præclarè Sanctorum honoribus est veli-
ficata.

Posterum diē eadē horâ occupauere, qua-
tuor adiacentium pagorum bene animati in
Sanctorum venerationem incolæ, qui qua-
tuor candentibus cæreis, quos præcinenti-
bus tubicinibus & labaris per urbem detu-
lerant, & promicante, vti à cæteris factum
dixi-

diximus in serico, versu latio suum in cæli-
tes amorem sunt testificati.

Data est lux insequens Duacenis pueris,
qui in tribus Humaniorum litterarum infe-
rioribus scholis Latinitati dāt operam; qui-
que (quando Duacenus hic triumphus eos
propius spectare videbatur) pulcherrimi
in candente ttramoserico emblematis & al-
terius carminis in multatio siue vento textili
depicti anathemate supra ceteros assurge-
re velle sunt visi.

Noluerunt in hisce oblationibus suas de-
esse partes Insulēses, sed diem Sabbathi sibi
delegēre, in quo & octo minora emblemata
dilutis oleo coloribus in telâ depicta, quibus
præcipuâ ab vtriusque Sancti ore profecta
pronuntiata, vt sunt: *Ad maiorem Dei glo-
riam. Quid volo extrare: O si te homines nossent:
Satis est Domine, satis est:* & huiusmodi hiero-
glyphicè adumbrarant, & versum serico
inaratum detulere, & vniuersa velut voti-
um anathema, vtriusque Sancti altaribus
appendēre.

Prodiere die Dominico, Iuuentutis Phi-
losophicę, quæ in Collegio vtroque Aequi-
cinctino & Marchianensi nostrorum disci-
plinâ excolitur, donaria, gemini cerei, aureis
vti cæteri quos hactenus oblatos diximus
lineis inducti, geminumque carmen prælo

D

datum

30 QVÆ DVACI GESTA SVNT
dictum, & inaurato serico impressum.

Adiecit tandē à Meridie sub concionē, ad hanc tantam oblationum seriem Montensis Iuventus ad instar coronidis votum suum, & Indico habitu, quo in scenam ante processerat, sed depositâ perfidorum Geniorum barbarie, ad S. XAVERII pedes venerabunda & supplex accidit, & animum suum cultumque emblemate supra sericum efformato, & decem librarum candente cereo, populo circum gratulante est testificata, attulit & eorum oblationi venustatem echo musica, quæ ad numeros & Symphonix modus latum verba reddebat.

Curarunt & Brabanti donarium augmentum cor nempe supra magnitudine cordis humani, ex argento faberrimè celato, quod apertum ignem capere, & thure fumare posset, cuique & musicam, & perelegans emblemata, & cereum iunctum esse voluere. Atque adeò piâ quadam Nationum æmulatione, velut amoris inuecta curru propensa in Cœlites Religio, per plateas, vicos, & composita augusto arcuum, pyramidum, ignium, fontium, porticuum, castellorum apparatus: in templo verò quotidianâ pompa & novis per dies singulos donarijs, gratulante cælo, plaudente terrâ spectandam se præbuit, cuius demum octidvano triumpho hymnus,

T

PRO CANONIZ. SS. IGNAT. FRANC. 51
Te Deum Laudamus, inclinatâ iam in occa-
sum octauâ luce decantatus, fœliciter finem
imposuit.

Nec ingrati fuere tam pijs mortalium
studijs boni Cœlites, sed beneficijs ijsque
singularibus per eos dies, quibus triumpho
apparatus feruebat quàm maximè in morbi-
dos collatis, placuisse sibi hanc Duaceno-
rum pietatem testatum esse voluêre.

Ac primum quidem beneficium sexto
Iunij, (erat is dies primus eius hebdomadæ,
quæ triumpho præscriptam lucem anteces-
sit) in monasterio Pacis sub patrocinio B.
Virginis, quod in hac vrbe Sancti Be-
nedicti austeriorem & reformatam, vt vo-
cant, viuendi regulam profitetur, experta est
Sanctimonialis Maria Anna de Condêho-
ue nomine, quæ ex imminentis è scalis pro-
lapsionis metu dysenteriaë speciem con-
traxerat, ac deinde colicos dolores eosque
vehementissimos, adèd vt mentem prope-
modum de statu eijcerent, & tantis moti-
bus corpus agitent, vt eo continendo vix
quatuor Sanctimoniales pares essent: &
quod in eo morbi genere periculosissimum
solet accidere, iã ad fauces mali vis pertine-
bat, & anhelitum ac vocè ex parte exhau-
ferat, fortè commodum accidit in Diuorum
honorem, vt tres Medici euocati in diem

insequentē, nescio quibus ex impedimentis moras traherent : vtriserat interea morbus duos continenter dies : cum ecce Antistita ad lectulum iacentis accedens, monensque adesse diem SS. IGNATII & FRANCISCI triumphis sacrum; rogavit num quā se sentiret erga Sanctos religione & spe sanitatis obtinendæ commoueri; cumque illa annuisset, adiecit: Eccui potissimum è duobus voto se vellet obstringere. IGNATIONE AN XAVERIO: S. XAVERIO inquit illa, addidit tamen continuò parentem filio velle se iungere; vouit ergo Antistita ægra si conualesceret, quoad vita teneret, peruigilium ieiunio, diem verò vtrique Sancto consecratum, imò & octauam sacra communione celebraturam: quod votum vbi ægra ratum habet, & imaginem in qua duo illi Cælites, vnaque BB. Aloysius ac Stanislaus picti cernebantur, iunctaque simul erat è B. P. IGNATII veste particula, piè exosculatur, continuò concessit penitus morbi violentia, & iam illa mirari seipsam, cæterę obstupescere, ægra mane die insequenti surgere, sacro missæ sacrificio interesse, tam solida denique frui valetudine, vt cum antea minimo labore læderetur, & leuioris frigoris attractu aut inclementiâ, valetudinis incōmoda persentisceret; iã nudis incedere pedibus & laboriosis

PRO CANONIZ. SS. IGNAT. ET FRAN. 54
riosis operibus summa facilitate par esse
possit: canobium vniuersum supplicatio-
nem, in qua imago illa delata est instituit:
hymnoq; *Te Deum Laudamus* decātato, & sa-
cro solēni tertio repetito, gratias Sāctis so-
pitoribus intra septa monasterij, quanto
potuit egit apparatus.

Quod sequitur in alio genere admirabili-
tatem habuit. Extrabant scalæ ingentes in
templi Societatis IESV vestibulo; has petu-
lans è vulgò puer nouem circiter annorum,
etsi secundò à Collegij ianitore abactus pe-
riculosè inscenderat: cum de repente fecit
capitis vertigo vt viginti pedum altitudine
daretur in præceps, & in subiecta fulcra toto
conuolutus corpore impingeret. Iam rumor
erat ad parentes natum obiisse qui deinde
per urbem latè vulgatus, & nostris confla-
bat inuidiam, & iam nonnullas maleuolo-
rum voces in nouos cēlites acuebat. Nec
videbatur sanè inuidiæ aut liberioribus vo-
cibus quantulacumque deesse materies;
quandoquidem puer à lapsu totas tres & tri-
ginta horas iaceret examinis, & iam ab om-
nibus conclamatus tumulto in momenta sam-
gula destinaretur. Inclamauit tandem abba-
Matrem & S. IGNATIUM mater, vobis diebus
sestiturum ad S. IGNATII aras, si regulos,
ceret; (ita enim loquebatur, cum iam fu-
em-

ctum crederet) vix illa votum pronuntiarat, cum puer de repente patrem appellare, potum poscere: ac die insequenti ad templum delatus, postridie non sine spectantium stupore sanus ambulavit: & quod in prodigijs annumerarunt aliqui nulla in corpore cicatrix, nulla confusio, nulla prorsus prolapsionis nota comparuit.

Quod subijcio totum se S. FRANCISCO XAVERIO debere recognoscit adolescens è Philosophiæ candidatis in Collegio Aquincinctino: quatuordecim illi annos & amplius caput vrente & exedente scabie laborauerat: varia per omne istud tempus tentata remedia, & quatuor iam annos quotidianâ capitis vnctione serpenti latius malo occurrere conabatur, quod remedij genus si fortè diem vnum prætermitteret, repenti morbus ingravescere, & caput vniuersum velut pestilente crusta indui. Sensit ille per huius triumphii occasionem animum in spem obtinendæ valetudinis erigi, ac ante in XAVERII imaginem in templo prostratæ decretum potius quam votum concipit in nulla pietatis opera in Sancti honorem frui quem continenter dies præstandi: mire lætè sentit inter hæc continuò detergi in caput, & omnem omninò scabiem mox euanescere: auxit deinde prodigium
im-

prudens adolescentis culpa, cum enim à socijs ad potitandum illectus vno die in nouēdiali penso persoluendo suis partibus defuisset, repullulauit continuò scabies, donec ille facti pœnitens, & ad eiusdem imaginis pedes accidens noui se voti legibus obstringeret, sanctęque compromitteret sese totã deinceps vitã beneficij memorem futurum, & dono argenteo, quale quantumque tenuis res domestica pateretur, memoriam ad posteros propagaturũ: hæc enim vbi pronuntiauit, momento iterũ, vti prius morbus disparuit: atq; in hunc diem sanitas cõstitit.

Sunt & alij, qui pleuritides abactas, febres expulsas, aliosque sibi cum corporis tum animi morbos Sanctorum ope profligatos passim in vrbe gratulantur: sed placuit vnum ex omnibus pro coronide seligere, quod propter rei nouitatem, & beneficij magnitudinem latius fama vulgavit. Est in hac vrbe canobium virginum ordinis S. FRANCISCI, quod à S. Iuliano nomen accepit. Hic sanctimonialis margareta Gambier nomine annum iam varijs conflictata doloribus, morbo insuper comitiali octo iam menses miserandum in modum excruciebatur: patiebatur vt plurimum alternis diebus symptomata, interdum per dies singulos, nonnunquam & vno die bis magna mem-

57 QVÆ DVACI GESTA SVNT
brorum conuulsione prolabebatur: perdura-
bat hæc morbi velut excandescencia horam
integram, quam abeuntem consequebatur
in membris omnibus debilitas, & tanta ca-
pitis infirmitas, vt ne minimo quidem mut-
muri ferendo par esse posset. Quæsitum est
abs Medicorum ope operaque sæpius reme-
dium, sed omnia eluserat morbi vis atque
pertinacia: nec verò etiam nouëdialia ad va-
riorum Sanctorum aras nuncupata vota
quidquam effecerant: vltimum tandem ste-
tit in S. IGNATIO perfrugium, ad cuius opẽ
implorandam atque expectandam arcanis
sele motibus incitari ægra sentiebat. Pri-
mum ergo nouëndialem cultum exorditur,
eoque peractõ alterum continenter novem
dierum curriculum occipit, redit interea
morbus, eamque more solito sternit, discru-
ciatque; hîc illa doloris magnitudine aliena-
tâ propemodum mente, & tristitiæ vehe-
mentiam ægre sustinens, visa sibi medios in-
ter dolores ingentem in capite ictum exci-
pere, dumque retrospectans explorat, quis
ictum impegerit, subito lumine oppressa, re-
torfit oculos donec tandem suggerente au-
daciã internã vi iterum conuersis retro
obutibus, aduertit hominem in veste Socie-
tatis plurima circum luce perfusum; à
quo anxietatis causam rogata, cum fontem
om-

omnem aperuisset: sciscitatur ille rursum
 num crederet sibi profligandi morbi pote-
 statem esse concessam, & num eo malo leua-
 ri cuperet. Illa vtriusque petitionis parti ana-
 nuente, & interrogante vicissim, quis esset:
 subiecit ille, IGNATIVM sese esse Societatis
 IESV parentem, multa que simul addidit, que
 ad animi curam spectarent, & corporis vnâ
 sanitatem adpromisit, modò præceptis suis
 ægra non deesset: his illam annuentem be-
 nedictione demum impertit & euauit. Re-
 uijt ad sese ægra nullo doloris aut infirmita-
 tis sensu, & ingenti animi iucunditate perfu-
 sa: atque hæc quinto Idus Iunij contigere
 quatri duo ante solemnibus triumphis de-
 cretam diem. Cum ecce occulto Numinis
 consilio, vt prodigium magis ac magis ineta-
 resceret, die ipsâ dominicâ, dum celebrandis
 SS. IGNATII ET FRANCISCI honoribus ci-
 uitas vniuersa daret operam, morbus quem
 iam fugatum arbitrabatur, rursus sub horam
 octauam nihil opinantem inuadit: accurritur
 à vicinis Sanctimonialibus, defertur ad le-
 ctulum, mediosque inter dolores iterum
 animi aberrationem passa, in ingens aliquod
 templum deferri se credidit, atque ante aram
 principem in lectulo iacentem sterni. Hic è
 porta à dextris altaris constitutâ visus est
 prodire in habitu sacerdotali sacrum factu-
 rus

59 QVÆ DVACI GESTA SVNT
rus IGNATIVS diacono, subdiacono & acolythis; sequebatur ponè hominum multitudo, quos omnes ægra putavit ex eorum esse numero, qui per istos dies ab IGNATIO toto terrarum orbe morborum leuationem impetrassent, addebant siquidem illi animos, & omnia fausta sperare iuebant. Inchoatur itaque sacrificium suauissima personante symphoniâ; sed nihil dum de dolore ægrotx remitti, quin imò quoties obuersus ad populum sacerdos IGNATIVS *Dominus vobiscum* pronuntiaret auferere semper malis, & sub ipsam consecrationem ita ingravescere, vt nihil ad dolorum cumulum addi posse videretur. Donec tandem cum ad ultimam Sacri benedictionem ventum esset, conuersus ad ægram IGNATIVS, rogat num promissis, quibus se die Mercuri j præterito volens obstrinxerat stare tandem vellet: qua magno cum animi sensu annuente: eleuatis ille manibus benedictionem impertiens. *Ad maiorem*, inquit, *Dei gloriã sana esto*: ad hæc verba accurrit diaconus, & apprehenso iacentis ægrotx brachio subiecit hæc pariter verba, priora quidem Latinè *Ad maiorem Dei gloriã*, subsequētia verò linguâ patria: *Sancti IGNATII, surge & sana esto*. Nec mora, momento surrexit illa, attonitis quæ ad lectulum adstabant, sanctimonialibus, & genibus

bus prostrata, iunctisque manibus, oc oculis
 in imaginem S. IGNATII, quæ ibi aderat
 coniectis exclamat. *Ad maiorem Dei glo-*
riam, agamus Deo gratias, & S. IGNATIO: &
 confestim lectulo sana exiliijt ac ad imminēs
 templo oratorium cum reliquis progressa,
 solemnes Deo gratias vnâ simul omnes
 egere. Atque ex eo momento, quæ prius ba-
 cillo innixa gressum ægrè formare poterat,
 de repenti tantas vires tamque constantem
 deinceps valetudinem est experta, quantam
 sese totâ vita nunquam persensisse meminit:
 iamque mensis & dimidius fluxit, ex quo
 floridâ corporis & animi valetudine vtitur,
 animoque se maiorem quam corpore con-
 secutam gratiam liberè ad Dei Sanctique
 IGNATII gloriam profiteretur.

ANNOTATIO.

Porro quia in hac postremâ narratione
 nouum & insolens videri posset cuiuspiam,
 quod de S. IGNATIO sacrificante dictum
 est, putavi futurum aliquod operæ pretium
 si ad confirmandam huius visi fidem, vnâ
 aut alteram historiam non absimilem
 hic annecterem; ac primò quidem de B. Hé-
 rico Imperatore, cuius cū Cunegunde con-
 iuge perpetuâ virginitas celebratur in pau-
 cis: de hoc ita Nauclerus ad annum do-
 mini 1011.

Fertur

Fertur de Henrico hoc, quod semper primam noctē, ingrediens urbem solitus fuerit in Ecclesia S. Mariae Maioris manere. Contigit autem semel, quod dū solitarius oraret, visus sit sibi Christus pontificalibus indutus procedere Missam celebraturus: quem sequēbatur S. Laurentius, & loco subdiaconi Vincētius, post hos Virgo Dei genitrix cum multitudine Virginum & Angelorum: dehinc Ioh. Bap. cum Patriarchis & Prophetis: post hos Petrus & Ioannes cum ceteris Apostolis & Euang: S. Stephanus cum Martyribus. S. Martinus cum Confessoribus. Angeli inceperunt introitum: Suscepimus Deus misericordiam, & dum cantaretur, Dextera tua plena est iustitiā, omnes Christum & Beatam Virginem imitantes, extenderunt digitum in Henricum: post Euangelium inedicibili iubilo Angelus librum deosculatum à Christo, presentavit B. Mariae, & post eam omnibus per ordinem deosculandū, demum innuit Beata Virgo Angelo, ut porrigeret librum etiam Henrico ad osculandum, dicens: Prebe ei pacis osculum, cuius mihi virginitas placet, & cum præ nimio gaudio raptus, nesciret ad plenum intendere, Angelus ipsum in nervo tangens, dixit: Hoc tibi erit signum dilectionis Dei propter tuam castitatem & iustitiam, & exinde usque ad mortem claudicabat, ex quo euentu vocatus est Henricus Claudus.

Alte

PRO CANONIZ. SS. IGNAT. ET FRAN. 62

Alterum huic fermè geminum B. Godrico contigit, qui duodecim^o virginis partu sæculo solitariae vitæ in Anglia sectator, prodigiorum mirus opifex, & alter istorum temporum Thaumaturgus audiit, à B. Thoma Cantuariensi cultus vnicè, cuique & exilium, & honorificam post septennium restitutionem, ac denique gloriosam pro Ecclesiæ defensione mortem longè ante prænuntiavit. De hoc inter pleraque alia diuinitus concessa beneficia recenset & istud Nicolaus Harpsfeldius Archidiaconus Cantuariensis ad historiæ ecclesiasticæ Anglicanæ duodecimū sæculū cap. 40. *Inter alia illud illustre, quod idem Petrus Apostolus sacra missæ mysteria, Ecclesiæ more apud eum celebrauerit, eiusque confessione & exomologesi, quam exquisitè Godricus de omnibus peccatis suis, quæ ad memoriam reuocare potuit, eo ita iubente fecit, auditâ, omnium delictorum gratiam fecerit, & sacrosanctam illi de altari eucharistiam ministrarit. Quæ cum author noster (is est Nicolaus monachus Dumeldensis, qui B. Godrico erat à sacrâ confessione, & res ab eo gestas litteris summa fide mandauit, à quo Harpsfeldius se ea quæ de B. Godrico memorat, excerpisse profiteretur) sacra obiturus, eadem ad eum aurorâ venisset, & quæreret in cuius Diui memoriâ mysteria celebraret? de B. MARIA virgine, inquit ille: & mox*

illi

PRO CANONIZ. SS. IGNAT. ET FRAN. 63
*illi retulit, quod ante eius aduentum D. Petrus in
honorem Beatae Trinitatis mysteria prius apud se
peregisset.*

AD MAIOREM DEI SANC-
TORVMQVE GLORIAM.

Ex auctoritate Reuerendissimi
Domini Episcopi Atrebaten-
sis vidit & approbavit. 23
Iulij. 1622.

FRANCISCVS FOVRNETIVS
*è Societ. IESV S. Theologiae
Doctor ac Professor.*

53
in
se

D V A C I,
Typis Viduæ PETRI TELV,
sub signo Natiuitatis,

ni
1-
23

ANNO M. D. C. XXII.

75
ia

